

Skuplet št. 01-21

PREPIH

0 1137 / 11936

01 OD JAVNOSTI ODVIŠEN ČASOPIS
93 JANUAR 1993, CENA 100 SIT

SVINJAMO OKOLJE - PA KAJ?

RAZUZDANI KAPITALIZEM

Bog je v šestih dneh ustvaril nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njih, sedmi dan pa je počival. Novodobni podjetniki, nekateri so v dveh letih postali že kar mali Bogovi, si tudi sedmi dan ne dovolijo počitka, trgajo in delajo, nosijo ter kopirajo.

Sistem lastnina=tatvina tudi na našem koncu živi. Brez vsakega sramu se v tem vmesnem času, nekakšnem polčasu od socializma do zdravega kapitalizma, bohotijo in šopirijo ljudje, ki si na nepošten način pridobivajo lepo premoženje. Krščanski nauk jim je deveta briga, dasiranvo v nedeljo sedijo v prvih vrstah. Pa naj bo to Rihi Rento, Ferdo Piš ali Adela Drovo.

Brezbožnost brez primere, bi danes rekel tako pozabljen Karl Marx, njegov prijatelj

Friderik pa bi za dandanašnje početje gotovo našel najboljši izraz v-razuzdanem kapitalizmu. Tudi brezbožnikom kajpak ne gre oprostiti, kajti potem bi se vsi lahko skrivali za brezbožnostjo, vendar ljudem, ki en obraz kažejo v božjem hramu, zunaj njega pa delajo kot ekstramni brezbožniki, nikakor ne gre oprostiti. Ena od božjih zapovedi namreč eksplicitno prepoveduje prizadevanja za posest bližnjega, kar pa se danes dogaja povsem javno, legalno.

"Gorje vam, ki hišo stikate s hišo, njivo pridevate njivi, dokler ni več prostora, a vi postanete edini lastnik v deželi". (iz 5,8).

Res, gorje jim, kajti prišel bo čas, ko bo treba polagati račune. Cenena popevčica v cirilici poje: "Sve se vrača, sve se plača ..." Pa še kako prav ima. ff

Nerešljiva naloga

"...- ja, in še to so nam povedali v šoli, da moramo biti veliko v lepi, čisti naravi in na svežem zraku !"

POZDRAVLJENA, KOROŠKA, kjerkoli si že!

Pa smo spet za leto dni starejši. Ta vzklik se nam navadno izmuzne iz ust vsaj dvakrat v letu: ob rojstnem dnevu in na silvestrovanju. Tudi zalijemo ga po navadi. Zatem pa gre spet vse po starem naprej. Zakaj bi si le delali nepotrebne skrbi, ko pa čas sam od sebe tako ali tako neusmiljeno teče. Le štejejo na novo, z istimi problemi, z enako pridnostjo in enako brezvoljnostjo kot vseh tristošestdeset dni pred tem... Res - čas pa teče mimo naše volje in brez naše udeležbe. Drugi mislijo za nas.

Začetek leta pa je vendarle priložnost, da naredimo načrte za naprej. Če seveda imamo iz česa načrtovati. So ljudje, ki so si v tem vmesnem času zgradili solidna izhodišča, iz katerih peljejo svoj voz navzgor. So ljudje, pa vendarle jih je premalo, ki so spoznali in so znali stvar vzeti v svoje roke in so sledili času velikih sprememb. So ljudje, ki jih bo prihodnost nagradila za pridnost in pogum.

x x x x

Velika večina pa še vedno čaka. Kaj drugega jih v desetletjih tudi nismo naučili, saj so vedno drugi mislili za nas. Da niso vedno mislili najbolje, se v teh desetletjih ni smelo govoriti. Zakaj bi tudi se, ko pa smo na kraju krajev vedno še nekako zvozili, s socializiranjem in solidarnostjo prerazporejali denar in - preživeli. Ko smo tako prav vsi (razen peščice) iz desetletij izšli revni, izven roba Evrope, misleno in materialno, so vrgli kost in - bodi zdaj drugačen, človek, znajdi se, kapitaliziraj, če imaš s čem. Pa velika večina nima. Le od plače do plače, od meseca v mesec, se ti so predolgi ... , ali pa je plača prekratka. Ali pa so na čakanju ali brezposelni ali pa jih to še čaka. Ljudi smo navadili na čakanje, kaj bi zdaj hoteli od njih !

x x x x

Dvaindevetdesetega je minila velika euforia, prišel je čas za dokazilo, da smo sposobni ovsebiniti to svojo samostojnost in

stopiti v svet. Siromašni, kot smo, bomo vstopali zelo počasi. Ne kaže se slepiti. Ne kaže se prepuščati užitkom medsebojnega obračunavanja in strankarskih zdrah in v nedogled dokazovanja, kaj je večja demokracija. Demokracija je boljše življenje, pravna in socialna varnost, šele potem ostalo. Zato - demokracija zdaj! Na srečo so nekateri naši vodilni politiki to (upamo) zadosti hitro spoznali. Kdor ni, naj gre, počaka, da bo brez škode mogoče nategovanje še o vseh drugih niansah definicije demokracije. Tudi ta čas še pride. Treba pa bo malo počakati. Ljudi smo že navadili na čakanje

x x x x

Brezposelnost je velik strah triindevetdesetega. V desetisočih v Sloveniji, v tisočih na Koroškem. Bo država znala poskrbeti za njih ? Bomo v tem prostoru našli zanje (za nas) drugo delo, nov zaslužek? Na vidiku je Evropa regij. Kaj predstavlja v njej obmejna lega, so prednosti, ki bi se jih dalo izkoristiti? Bomo čakali na Ljubljano ali bomo šli naprej ? Kdo bo potegnil odločilne poteze? Kam?

Sedanje stanje (in ustava) vsiljuje centrizem. Za center so veliki problemi samo v centru. Velja za vse. Tako je bilo v času Belgradcentrizma, tako je v času Emonocentrizma. Na obrobju smo obsojeni na čakanje. Ljudje so že navajeni čakati.

Na Koroškem ni čas za zdrabe in nategovanja o niansah definicije regije. Koroška potrebuje enostnost in spodbujajoč pogled naprej. Slovenija regija zdaj?

x x x x

Čas pa neusmiljeno teče. Vse gre po starem naprej. Predolgo čakamo. Bo leto 93 prelomno ? Pozdravljeni Korošci, kjerkoli ... in kadarkoli ...

Vojo Močnik

Okolje in mi :
ČRNA ODLAGALIŠČA

str. 4-5

Naš intervju :
JANEZ MRDAVŠIČ

str. 6-7

Kaj tare
komunalce ?

str. 8

Koroški
James Bond

str. 14

Črna kronika:
Račun pa kar Centru
za socialno delo

str. 23-24

Na naslovni

strani :

Ekološka vest

Foto: T.
Jeseničnik

EKOLOŠKA PODOBA KOROŠKE V MINULEM LETU

NE NA BOLJŠE NE NA SLABŠE

Kakšna je bila ekološka podoba Koroške v minulem letu? Najbolj jedrnat odgovor bi se glasil: nič kaj boljše kot minula leta, na vso srečo pa tudi nič kaj slabša kot leta poprej. Starih grehov seveda ni mogoče čez noč odpraviti, ekološka osveščenost pa je dosegla takšno raven, da se ljudje pač ne pustijo več peljati žejne preko vode in nikakor ne dopuščajo odpiranja novih kamnolomov, prevažanja halde preko hribov oz. vrtnje lukenj ali uvajanja kakšne sporne tehnologije. Vse to -in tega se moramo zavedati- še vedno živi in tli v nekaterih glavah, ki na prvo mesto postavljajo profit in lastno korist, za okolje pa jim je malo mar. Kljub vsemu pazljivost na tem področju ne bo nikoli odveč.

Zrak. V Mežiški dolini se na področju sanacije zraka ni naredilo veliko. Na prste ene roke lahko preštejemo tiste hiše, ki jim je v minulem letu bilo dano priključiti se na plin in v dolini še vedno dihaljo skoraj najslabši zrak v republiki Sloveniji. Črna in Mežica se dušita v plinu, ki ga v zrak spušča množica individualnih kurišč. Kljub spoštovanju prizadevanj mežiškega rudnika pa ne gre pozabiti tudi na emisije iz žerjavske metalurgije. V minuli kurilni sezoni je glede onesnaževanja zraka z SO₂ bila Črna na sedmem mestu v Sloveniji (Pred Črno so Trbovlje, Hrastnik, Kamnik, Ljubljana, Celje-Teharje in Sentjur pri Celju), Mežica je na 11. mestu, Žerjav na 23. Slovenj Gradec na 26, Ravne-Cečovje pa na 43. ali zadnjem mestu med merjenimi kraji v Sloveniji. V preteklosti so bile Ravne bistveno višje na lestvici, k padcu pa je pripomogla toplifikacija kraja in zamenjava premoga oz. mazuta s plinom v Železarni.

In tu ni kakšne pretirane znanosti. Končno je treba obračunati z velenjskim premogom in se preusmeriti na plin. Ta je že v Mežici, primarni vod bi moral biti že pet let tudi v Črni, vendar nič. Na drugi strani pa so v Slovenj Gradcu, kjer so 15. mest za Mežico in še več za Črno, v minulem letu uspešno plinificirali vso legensko planoto, kjer se bo prihodnje kurilno sezono na plin grelo več kot 200 hiš. Dokaz, da so na nekaterih področjih razni izgovori zaman in gre le za vprašanje občinske politike.

Vode. Tudi v minulem letu smo doživeli večjo onesnaženje naših voda, ko je v Reka grabnu kmetu iztekla gnojevka in v tamkajšnjem potoku pomorila ribji zarod. Nепrevidnost brez primere. Velika suša pa je v marsikaterih krajih na Koroškem opozorila na

nevzdržno stanje, ko je zaradi suhih rečnih strug ostajalo v potokih vse tisto, kar doma potegnemo za sabo na straniščih. Kako varujemo vire pitne vode, bo nakazalo šele kakšno morebitno onesnaženje, ki ga v preteklem letu nismo doživeli. Vodo namreč ne varujemo samo z občinskimi odloki o zaščitenih in varovalnih pasovih, ki so sprejeti skoraj v vseh občinah, ampak z našim odnosom do narave.

Smetišča. O osrednjem regijskem smetišču v lanskem letu ni bilo dogovarjanj, kar se bi nam kmalu utegnulo maščevati. Danes je na Koroškem edino slovenjgraška občina tista, ki ima za svojo deponijo komunalnih odpadkov tudi in celo uporabno dovoljenje in za odlagališče

tudi dostojno skrbi. Uredili so trstično gredo za čiščenje odcednih voda, kar je pilotski primer v Sloveniji in lani odlagališče tudi razširili, kar bo zadostovalo za naslednjih deset let. O črnih odlagališčih, ki jih je širom po Koroškem na stotine, pa pišemo na drugi strani. V Radljah ob Dravi pa so končali pomemben objekt za shranjevanje živalskih kadavrov. Radeljčani so objekt ponudili v uporabo tudi drugim občinam (prej so jih snubili tudi k soinvestiranju) in upati je, da bodo živalska trupla našla svoje mesto na radeljski Dobravi in ne za slehernim plotu ali kar na odlagališčih komunalnih odpadkov.

Golica. Končala se je kravja kupčija okrog hidroelektrarne Golica

Koralpe. Avstrijci so s plačilom 25 mio šilingov odškodnine zaključili poglavje pravnega domačini - prebivalci Mute, Bistriškega jarka in radeljske občine. Na Muti so z delom tega denarja že delali kanalizacijo, vprašanje pa je, ali bodo šilingi iz Avstrije zadoščali za vse ekološke projekte in še za kaj več. Menja so deljena, od tistih, da bo denarja krepko primanjkovalo, do drugih, ki pravijo, da bi dober gospodar iz teh milijonov naredil marsikaj.

Reka Bistrica pa je ob suši že kazala klavarno podobo. Elektrarna bo predvidoma obratovala 99 let in vprašanje je, kaj se bo v teh letih s strugo in okoljem še dogajalo; tega si niti strokovnjaki ne usodijo napovedati. In tu se postavlja vprašanje, ali se bo čez pet, deset ali petdeset let na te kraje in ljudi še spomnila država in politiki, ki so jim v tem času za utišanje njihovih prošenj in zahtev ponujali marsikaj. Seveda v tej luči niso rešeni zahtevki po izselitvi, ki še vedno obstajajo.

Radioaktivni odpadki. V reševanje problematike odlaganja nizko in srednje radioaktivnih odpadkov so se vključevali tudi Avstrijci. Njihova pomoč je dobrodošla zgolj v tej luči, da je na ta način mogoče nekoliko večji pristisk javnosti, sicer pa verbalna podpora sosedov ni odvrnila snovalcev projekta odlaganja RAO, da ne bi v igri še vedno zadržali Jamnice in Otiškega vrha. Delo posebne agencije za RAO pri ministrstvu za energetiko je bilo v lanskem letu bolj klaverno in v 1993 lahko na tem področju pričakujemo odločilne korake. Bližina meje pa vendarle ostaja glavni argument v boju proti temu sumljivemu sosedu, kar radioaktivni odpadki gotovo so.

GOSPODARSKA ZBORNICA SLOVENIJE

1. Tuje podjetje išče možnosti plasmaja kapitala v višini od 100.000 US\$ do 1 milijona US\$. Ponudbe zbira podjetje GADA iz Maribora.
2. Nemško podjetje išče različne vrste lesa, desk in lesenih okvirjev.
3. Litvanska podjetja ponujajo okoli 70 različnih art. za prodajo ali barterno menjavo. Podrobnejša specifikacija artiklov je na voljo v pisarni Centra za informacijski sistem pri Gospodarski zbornici Slovenije v Ljubljani.
4. Češko podjetje išče slovenske partnerje za sodelovanje z njihovimi podjetji. Zanimirana podjetja naj pošljejo kratek opis svoje dejavnosti v nemščini ali angleščini podjetju POLYTECNA iz Češke.
5. Podjetje EUROTEH d.o.o. iz Ptuja išče proizvajalca jektene žice debeline 1,5 mm, višina glida je 8 mm in širina 5 mm. Nosilnost verižice je 40 kg in več.
6. Podjetje PROGRAMATORJI d.o.o. iz Slovenske Bistrice iščejo dobavitelje oz. kooperante za izdelavo manjših plastičnih in kovinskih delov za vgradnjo v timerje različnih izvedb in konstrukcij, ki so namenjeni za gospodinjske aparate in industrijo.
7. Italijansko podjetje išče v Sloveniji poslovne partnerje za izdelavo ženske konfekcije.

(ok)

majhnega otroka v bližnji okolici, ker bi prav gotovo naleteli na "dobrotnika" okolju. Morda so takšne in podobne reči na odlagališču še, recimo, razumljive, mrtva srna z odtrgano nogo pa prav gotovo ne! Nepojmljivo, kajne!? Odstranitev vseh teh odpadkov ter izravnava z zemljo se je finančno izenačila mesečnemu osebnemu dohodku dobro plačanega delavca. In če pomislim, v koliko pametnejših reči bi lahko vložili denar! A kaj, ko pa se je komaj teden dni po sanaciji odlagališča na njem znova pojavil zavojček plenice. Zato je upanje, da bomo nekoč vendarle končali s sanacijo črnih odlagališč, najbrž odveč.

ČRNA ODLAGALIŠČA - OGLEDALO NAŠE DUŠE

Smo se kdaj vprašali, kaj počnemo z okoljem, v katerem živimo? Zvrčanje krivde na velike in nekoliko manj velike onesnaževalce je bila in bo še dolgo najlažja pot, da operemo sebe. Nenazadnje smo se kar vsi jezili nad strankami, njihovimi predvolilnimi panoji, plakati ter takimi in drugačnimi obvestili. Koliko jih je končalo kot smet na tleh? V resnici niti ne toliko. In ironično smo se smejali ob obljubah strank, kaj vse bodo storile za okolje, če bodo izvoljene, ... Da, koliko denarja, porabljenega za volilni boj! Kar priznamo, prav vsak je pomislil na to.

Pa ste kdaj pomislili, koliko denarja se porabi za eno samo črno odlagališče, ki nastane zaradi lenobe ljudi, ki raje odvržejo smeti v prvi graben, kot pa v kontejner ali kanto za smeti, čeprav jo imajo morda za prvim vogalom? Sramota in ne pot v Evropo, kot si nekateri tako radi domišljajo. Ta pot ne zahteva samo močnega gospodarstva, temveč tudi kulturo naroda. Mi smo jo glede na število črnih odlagališč že izgubili nekje na poti v preteklosti.

Bi radi spoznali naša črna odlagališča? Morda bi bil lahko kar lep razgled v prostih dneh, ko ne veste kam. Vabim vas, da jih obiščete.

Najlažja pot: obujte čevlje, stopite iz hiše ter se napotite do prvega vogala. Če

vas za tem "ekom" le to ne bo presenetilo, stopite še nekoliko dlje, do grabna ali potočka, ki teče mimo vaše hiše ali bloka in našli boste. V primeru, da je vaša bližnja okolica tako čista (To je gotovo čudež.), se lahko obrnete na nas. Spisek s približno 100 črnimi odlagališči vam bo na razpolago. In potem se lahko odločite, kam se boste napotili. Zgrešiti ne morete!

Pred slabim mesecem smo se lotili enega izmed odlagališč, ki nam je najbližje, ker smo upali, da bo sanacija manj draga in da bomo zato lahko uredili še kakšno. Odlagališče, ki ga marsikdo zelo dobro pozna, se nahaja ob cesti, ki pelje iz Javornika proti Kotljam, natančneje - v grabnu nad Kefrovim mlinom. In kaj je bilo v njem? Posode, kolikor ti je srce poželi: čajne skodelice brez ročajev, lonci z luknjami, plastične posode, hladilnik, štedilnik - oprema za celo kuhinjo ... Bilo pa je tudi pravo nahajališče "pumpers plenice". Zanimivo bi bilo poizvedeti, kdo ima

Se bo sanacija črnih odlagališč vlekla kot jara kača skozi prihodnost ali pa se boste, dragi prijatelji, vendarle končno zamislili nad lastnim početjem?

Meta Tasič

Je ravnatelj Koroške osrednje knjižnice dr. Franc Sušnik. Pisatelj, domoznanstvenik, mnogim generacijam gimnazijcam je ostal v spominu kot profesor slovenščine, nekaterim tudi psihologije. Razumnik, ki je ostal na Koroškem in zato vseeno s svojim delom ni ostal v sivini povprečja, ki ga čas tudi v spominih zabriše.

Korošci mnogokrat menimo, da smo neizčrpen vir pameti, razuma in še česa. Seveda najboljšega. Vseeno Korošcev, ki bi bili zapisani v antologije, leksikone in še kakšne knjige, ki ljudem dajejo intelektualno potrditev, ni na pretek. Kaj o tem menite vi?

JANEZ MRDAVŠIČ:

Po dolgih letih na gimnaziji seveda poznate mnogo svojih bivših dijakov, ki so zdaj izobraženci. Zdaj ste ravnatelj osrednje koroške knjižnice in pričakovali bi, da se ti izobraženci nenehno vračajo in ohranjajo stik z okoljem in časom. Je temu tako?

Vprašanje je dokaj zapleteno.

najbrž, če že ne bi dopuščali, pa vsaj ne bi bil komu simpatičen.

Zdaj, ko bi vsaj s tega, ideološkega stališča tak elitizem bil sprejemljiv, pa ni denarja. Se res vse začne in konča z denarjem?

Ne, prepričan sem, da se vse začne in konča s človekom, vendar pa tudi človek za stvari, ki jih je treba

To postaja celo predmet nezdravega rivalstva. Poleg vseh drugih, ki so ovira sodelovanju med občinami koroške krajine. Kaj o tem menite vi?

Meni se zdi, da je kultura kot kvas, ki mora prekvašati vse testo. Ali, povedano drugače, da mora biti kultura način našega vsakdanjega življenja. Če gledamo tako, potem je

VSEGA SE NE

Predvsem mislim, da ti Korošci niso tako redki. Izjema sem po svojem najbrž v tem, da sem na Koroškem ostal. Zato dolina pač nekoliko bolj čuti, kar naredim, kot čuti, kar so zagotovo več naredili in dosegli drugi. V Ljubljani, pa tudi drugod. Saj imamo, denimo, znamenitega komponista Lebiča, Herman Vogel je bil dober pesnik, pa Marjan Pungartnik, pa pisatelj Marjan Kolar, Tone Sušnik je marsikaj zapisal, pomembne znanstvenike imamo, fizike, kemike, univerzitetne profesorje in tako naprej. To je eno, druga reč je, da je tudi moj delež zelo relativen. Jaz sam nisem prepričan, da je to, kar sem naredil, tako zelo pomembno in ne bi imel nič proti, če bi to držalo za več rodov, nisem pa prepričan, da bo to tako.

Je Koroška nevhvaležna mati svojim izobražencev? Tudi sami pravite, da je mnogo tistih, ki uspejo, ko se ji umaknejo.

Ne bi rekel. Kar nasploh velja, kar smo že zdvanaj vedeli, da doma ne moreš biti prerok. Doma pač težje priznamo človeku, kar naredi. Težje kot tistemu, ki se uveljavi kje drugje in potem doma kot odmev tuje slave ponavljamo za drugimi. Ne bi torej rekel, da je Koroška posebej kruta.

Prvič ima knjižnica z zakonom strogo določene naloge, ki jih mora izpolnjevati. Poleg tega to ni samo občinska matična knjižnica, temveč tudi domoznanska - delno za vso Koroško, predvsem pa za štiri občine današnje koroške krajine. Tako si ob tej temeljni in nekaterih drugih dejavnosti želi biti tudi samostojno kulturno središče, kjer se vedno nekaj dogaja, ne more pa si privoščiti take povezovalne funkcije bivših dijakov. Razmišljali smo že pred leti, da bi ustanovili svobodno univerzo, kamor bi ti nekdanji dijaki, pa tudi drugi koroški intelektualci, prihajali. Ljudem, ki bi jih to zanimalo, bi posredovali svoja znanja, izkušnje. Je pa seveda za to potreben poleg drugega tudi denar. ki pa ga marsikdaj celo za osnovno dejavnost zmanjkuje.

Pripravljenost teh ljudi je bila. O tem sem resno razmišljal, ni pa prišlo do realizacije. Morda je bil del vzroka tudi v tem, da bi se bila v takem delu izoblikovala izolirana skupina ljudi, ki bi na ta srečanja prihajala, to pa bi bil za takratne pojme že elitizem. Tega

plačati, rabi denar. Toda bistven je človek sam. Tam, kjer ni ljudi, ki so pripravljeni delati, tudi denar ne pomaga. Če pa so ljudje še tako pripravljeni delati, pa nimajo minimalnih sredstev za pokrivanje stroškov, pa tudi ne more nastati kaj posebnega.

Razlika v kulturnem utripu je med koroškimi občinami dokaj očitna. Na Ravnah nekateri menijo, da je, denimo slovenjgraški način umetno ustvarjanje videza in da ni ovir, da bi kaj takega delali tudi na Ravnah.

tako preteklost kot delno sedanost Mežiške doline prežeta s to kulturo. So pa seveda pojmovanja kulture različna. Nekateri pojmujejo kot kulturo samo vrhunske dosežke, drugi bi spet najraje videli samo delovno kulturo, v resnici pa je to zelo širok pojem. In če med občinami razlike so, izhajajo tudi iz tega. Nekje je večji poudarek na tem, drugje na drugem.

Je poudarjanje teh razlik torej bolj izvito iz trte in služi bolj političnim ciljem kot čemu drugemu? Recimo ustvarjalnemu sodelovanju.

Rekel bi, da nas je vseh Slovencev za predmestje velikega mesta. Sploh nimamo razlogov, da bi se prepirali, niti v državi, kaj šele v krajini kot je naša. Mene vse to moti. Bil bi zelo vesel, če bi država točno vedela, kaj hočemo, kaj želimo doseči, kam smo namenjeni in bi vse sile usmerili v uresničevanje teh nalog. Še bolj pa bi naj to veljalo za krajino in posamezne kraje. Pa se mi zdi, da od krajev do države ni čisto tako.

To je gotovo povezano tudi s pojmom identitete Koroške, v katerega bi umestili vedenje o tem, kdo smo, kje smo in kaj hočemo. Zamisel o začrtanju tega okvira je padla v politiki, če seveda izvršni sveti in skupščine politika so. Tudi zato Ljubljancani ob imenu Koroške pomislijo na Celovec, Rož, Podjuno in ne na Mežiško dolino ali pa na radeljske klance.

Gotovo. Takoj po vojni, ko so snovali Koroškega fužinarja, so to snovanje utemeljevali tudi s to oddaljenostjo od Ljubljane. Češ,

knjigami, ko so bila gostovanja kulturnih skupin v obe smeri kar dnevni pojavi. Bi rekel, da to nekako niha. Zdaj je močnejše, zdaj slabše. Ko se bodo stvari uredile, ko bomo umirili povsem, kar se je zadnje čase dogajalo, se mi zdi, da bomo le uveljavili tisto, čemur smo včasih pravili enoten kulturni prostor.

Prišli ste iz Črne, ki so jo od takrat, ko ste jo zapustili, razselili v velike Ravne, malo manjše Prevalje. Prostor gornje Mežiške doline je skorajda prazen. Vas kdaj prime ob tem kaj nostalgije?

kolektiv, ki bi osem ur dnevno vsak dan stregel temu delu. Časa nam za to v knjižnici ne ostaja.

Kaj pišete zdaj?

Trenutno se ukvarjam s tekstom za fotomonografijo Mežiške doline. To je vse prej kot enostavno. Treba bi bilo poznati vse in potem iz te velike količine vedenja napisati 40 strani obsegajoč tekst, ki bi dolino resnično predstavil tistim, ki je sploh ne poznajo. Tistim, ki jo delno že, pa bi povedal kaj novega in bil obenem še zanimivo napisan. Seveda imam še zmeraj tudi bolj osebne želje. Da bi

plemenitenje mlade človeške osebnosti. Zdi se mi, da sem si tudi tu nabral nekaj izkušenj, ki bi jih bilo vredno zapisati. Navsezadnje sem doživel čas, ko so Ravne iz nemškutarskega gnezda z majhno železarno postale za tisti čas razvito, dokaj moderno mesto in doživel čas, ko se Ravne spet soočajo s krizo in iščejo pot naprej. In skozi zgodovinska spoznanja bi lahko izpeljal bolj veljavne zaključke iz vsega tega.

Ste zadovoljni z opravljenim delom?

Hm, sodim med tiste ljudi, ki

DA URESNIČITI

Ljubljana je tako daleč, da predno bodo Slovenci preko ljubljanskih novinarjev zvedeli, kaj se pri nas dogaja, bomo mi že nove Ravne, ali takrat novi Guštanj zgradili.

Ta oddaljenost še vedno drži. Koroška kot pojem, ne vem, zakaj ni zaživela. Problematičen je že sam izraz Koroška krajina. Krajina je kot izraz pomensko zaseden in pomeni obrobno pokrajino, očitno pa smo ga privzeli v izogib tuji besedi regija. Res se danes pripravajo, kdo sploh je Korošec, zanimiva je zgodovina. Koroška se je skozi zgodovino krčila, toda koroško narečje zagotovo pokriva vso koroško krajino. Drugače se mi pa zdi, da marsikdaj in marsikdo ta pojem uporablja tako, kot mu pride trenutno prav. Včasih bi kar bil Korošec, drugič pa spet ne.

Ali menite, da smo meje med Korošci onkraj meje in nami izkopali v prejšnji državi res tako globoko, da hodimo v Pliberk, ne samo simbolično, temveč zares samo še nakupovat?

Tudi tu ni vedno tako. Bili so časi, ko smo z zamejskimi koroškimi Slovenci zelo, zelo tesno sodelovali. Bili smo celo v vsakdanjih stikih. Bili so časi, ko je osrednja koroška knjižnica več ali manj vso Koroško oskrbovala s slovenskimi

No, za Čmo samo ne bi rekel, da se tako hudo razseljuje. Meni se zdi, da celo raste, vsaj po stavbah sodeč. Izumira pa podeželje. In kdor z občutkom hodi skozi to pokrajino in pozna to zlistost nekdanje kmečke arhitekture s to pokrajino, pa celih posestev pa prepletanja gozdov in travnikov, cest in poti, tistega seveda prime nekaj nostalgije. Za tistimi stezicami, ki so včasih bile, pa jih zdaj marsikje ni več. Gotovo, da mora biti človeku malo tesno pri srcu, če pomislim, da je zdaj ta, nekoč tako naseljeni svet opustel in se ljudje vračajo tja samo še kot lastniki vikendic in podobno.

Pa vi? Človek bi pomislil, da kot ravnatelj knjižnice lahko več svojega časa posvetite avtorskemu delu, za razliko od poustvarjanja, kar je v neki meri narava profesorskega dela.

Ne bi rekel. Človek bi res pričakoval, da je knjižnica kraj, kjer se da ob temeljnem poklicnem delu narediti še kaj več. Pa to ni resnica. Delo v taki knjižnici je polna zaposlitev, še posebej, če je ne jemlješ kot neke vrste trgovino. Če bi vsako knjigo, ki jo imamo v gradu in desetih zunanjih enotah, prebral en sam človek in bi knjiga imela samo 150 strani, bi potrebovali za občane naše občine 310 članski

kaj bolj avtorskega zapisal, morda v poznejših letih.

Skozi vaša profesorska leta je šla mimo vas množica mladih ljudi. Izkušnje z njimi so vam gotovo pustile odtise, ki se vam jih zdi vredno ohraniti. Kaj je takega, kar vas posebej angažira?

No, taka reč je denimo meja med knjižno slovenščino in tisto, ki jo govorijo doma dijaki, posebej z gornjega konca Mežiške doline. Na tem področju se mi je nabralo nekaj spoznanj, ki bi jih bilo vredno posredovati tistim, ki prihajajo za nami. Vredno bi bilo opisati tiste ljudi in tiste originale, ki so znali ohraniti tipko okolja iz katerega so izšli. Pa morda tudi vzroke, ki so vodili tiste, ki so odšli in so takoj skušali pozabiti, kdo in kaj so in od kod prihajajo.

Zmeraj sem pravzaprav nekam posebej gledal na te stvari. Kot profesor sem imel vedno občutek, da predmet mojega dela nista ne slovenska literatura ne jezik, ampak, da je predmet moje obdelave mlad človek, ki pa naj bi se seveda spreminjal iz predmeta v osebek z nenasilnim oblikovanjem. In vse, kar sem kot profesor delal, sem skušal delati tako, da bi s premetoma, literaturo in jezikom, ki sežeta, kamor marsikak drug premet - ne more seči, dosegel to žlahtenje in

si zmeraj sprašujejo vest.. Nikoli nisem imel dela, da bi lahko zanesljivo ugotovil, kaj sem naredil. Investicija v mladega človeka je velika in hvaležna reč, toda nikoli ne vidiš, kaj je to, kar se v mladem človeku razvije. Vsaj del pa je gotovo tudi rezultat tvojega dela.. Tudi v knjižnici si ne bi upal trditi, da so uspehi, ki jih je knjižnica dosegla, bolj moji kot pa drugih delavcev. Nasploh pa vem, da človek dela, ki ga nima rad, ne more uspešno opraviti, zato sem se trudil (pa se mi ni bilo treba, ker sem imel rad profesorski poklic), pa sem vzljubil delo v knjižnici tudi zato, ker vem, da če tega ne bi rad delal, tega pravzaprav sploh ne bi mogel početi.

Ste torej notranje zadovoljni?

Sem zadovoljen. Seveda pa me, tako kot najbrž vsakega drugega človeka v teh letih, rahlo moti spoznanje, da vsega tistega ali pa velikega dela tistega, kar je kot mlad človek načrtoval za življenje, vendarle ni mogel uresničiti. To je poraz, ki ga mora najbrž priznati vsak človek. Bitka s časom je izgubljena.

Edi Prošt

ZAGATE KOMUNALNEGA PODJETJA PREVALJE

PETROL LAHKO RAVNAM ZARADI NEPLAČIL RACUNOV ODKLOPI PLIN

Komunalno podjetje Prevalje je pred prazniki in med njimi po kabelski TV pozivalo občane, naj vendar poravnajo račune za ogrevanje, sicer lahko pride do odklopa. Če se je to oktobra '92 že zgodilo, ker železama ni plačala računa Petrolu, se lahko zdaj zgodi isto, le da bodo tokrat krivi občani neplačniki. Smola (ali sreča) je, da sta železama in mesto Ravne usodno povezana z istim števcem. Zato imata toploto zmeraj oba ali nobeden. Tako bo ostalo, dokler ne bo mesto dobilo svojega števca. Ker pa je ta precej drag, je vprašanje, če ga bodo montirali že to sezono.

Kakšna norišnica bi nastala, če bi prišlo do odklopa ogrevanja pri temperaturah - 10° si raje ne predstavljamo. Možna pa seveda je, saj tudi Petrol plina ne dobiva za- stonj.

Recepta za to, kako iz začaranega kroga, direktor Komunalnega podjetja Prevalje Ernest Blatnik seveda nima, vendar vsa stvar poleg njega zadeva tako vodstvo železame kot občine. Žal pa ta problem ni edini. Toda pojdemo po vrsti.

DEJAVNOSTI KOMUNALNEGA PODJETJA

Po podatkih gospoda Blatnika njegovo podjetje s 106 zaposlenimi opravlja komunalne storitve za 76 odstotkov občanov občine Ravne na Koroškem, ki šteje nekaj nad 27.000 prebivalcev.

To pomeni, da jih toliko oskrbujejo z vodo in ogrevanjem, jim odvažajo smeti, vzdržujejo kanalizacijo ter lokalne in občinske ceste, opravljajo pa tudi pokopališko dejavnost.

Opremljeni so za pluzenje in posipavanje cest pozimi. V tej sezoni jim je občina kupila napravo za škropljenje cest s kalcijevim bikloridom, ki ni škodljiv za naravo. Žal pa ni enako

opremljeno cestno podjetje, zato bomo na cestah, za katere je zadolženo le-to, še vedno srečevali sol in pesek.

Po besedah direktorja Blatnika v komunalnem podjetju pripravljajo reorganizacijo, tako da bodo ločili enote po dejavnostih. Doslej so morale vse enote prispevati k pokrivanju izgube zaradi ogrevanja, potem pa bo precej bolj pregledno, koliko kdo prispeva k poslovnemu rezultatu. Obenem bodo racionalizirali tudi način izstavljanja računov (zdaj mesečno razpošljejo okoli 12.000 položnic) ter določili prioriteto pri pokrivanju svojih stroškov.

Da bi lahko zagotavljali nemoteno oskrbo občanov z vsemi komunalnimi dobrinami, morajo dosegati ustrezen prihodek, ki bo pokrival materialne stroške, poleg tega pa omogočal tudi oblikovanje minimalne amortizacije, s čimer bi vse komunalne sisteme ustrezno vzdrževali. Če s tem ne bi uspeli, bi lahko prišlo do razpada posameznega sistema (npr. vodovodnega ali toplovodnega omrežja).

NAJVEČJI PROBLEM JE OGREVANJE

V kurilni sezoni 1992/93 je prišlo do reorganizacije Komunalnega podjetja Prevalje je namreč prevzelo vso oskrbo z daljinskim ogrevanjem za Prevalje, Ravne in Kotlje z vzdrževanjem red. Stanovanjskemu podjetju prodaja plin, Ravnam in Kotljam pa toplotno energijo.

Po besedah direktorja Blatnika je stanje v komunalnem podjetju kritično. Občina Ravne bi mu morala pokriti izgubo, vendar zaradi primanjkljaja v proračunu tega ne more.

Pri ogrevanju je najhuje z amortizacijo, ki jo je po zakonu treba obračunavati. Tu nastaja največja izguba. Predlani je bilo zbranih samo 30 odst. sredstev, lani pa je bil ta odstotek še nižji. Rešitev bi bila v povišanju fiksnega dela stroškov za okoli trikrat, je pa vprašanje, koliko bo to izvedljivo.

Kot rečeno, ni jasno, kako odpraviti nedisciplino pri plačevanju računov. Obračunavali bodo zamudne obresti, ki jih bodo prišteli k naslednjemu računu. Pri kroničnih neplačnikih obstaja tudi možnost, da pošljejo izvršbo lastniku stanovanja (Stanovanjskemu podjetju). To lahko neplačniku v skrajnem primeru zagrozi z odpovedjo.

VELIK RAZKORAK PRI CENAH V OBCINI IN DRŽAVI

V občini Ravne po besedah direktorja Ernesta Blatnika doslejše nikoli niso plačevali takšnih cen komunalnih storitev, s katerimi bi pokrivali enostavno reprodukcijo. Razlike je pokrivalo gospodarstvo, po domače - železama. Veliko zaostajanje za poprečnimi cenami komunalnih storitev v Sloveniji je Komunalno podjetje Prevalje privedlo v položaj, da v drugi polovici l. 1992 ni več moglo poslovati normalno.

Primerjave pokažejo naslednjo podobo:

Voda. Med 32 analiziranimi občinami smo na 26. mestu. Poprečna cena vode v Sloveniji za junij '92 je bila 30,38 SIT, pri nas 15,90 SIT.

Kanalščina. Med 36 analiziranimi občinami smo na 21. mestu. Poprečna cena kanalščine za junij '92 je bila 9,36 SIT, pri nas 5,60 SIT. (Vendar v naši ceni niso vključeni stroški čistilne naprave v Čmi in čiščenje greznic).

Odvoz smeti. Med 30 analiziranimi občinami smo na 11. mestu. Poprečna cena odvoza smeti v Sloveniji za junij '92 je znašala 3,81 SIT, pri nas pa 3,70 SIT.

Posledica takega zaostajanja cen komunalnih storitev v občini Ravne so seveda izgube v poslovanju. Po temeljiti analizi stroškov in celotnega gospodarjenja so v komunalnem podjetju uizračunali, da bi pokrivali stroške enostavne reprodukcije, če bi zvišali cene takole:

voda od 15,90 na 29,52 SIT/m³

kanalščina od 5,60 na 12,07 SIT/m³

odvoz smeti od 3,70 na 5,80 SIT/m³

Direktor Blatnik je posebej poudaril, da nikakor ne gre za to, da bi hotel kdo kovati dobiček na račun občanov, ampak samo zato, da omogoči Komunalnemu podjetju Prevalje normalno delovanje in vzdrževanje komunalnih naprav.

Žal predlagane podražitve sovpadajo z vse večjo krizo v Mežiški dolini. Če se bo število delavcev nekdanje Železame Ravne, ki so na čakalju, še povečalo ali pa bo celo zraslo število brezposelnih, potem se bo s tem sposobnost za plačevanje vsakršnih računov še dodatno zmanjšala.

Seveda pa so vse to že teme, ki presegajo okvir tega članka. Bomo pa o njih zanesljivo še pisali.

Marjan Kolar

ČUSTVEN ZAČETEK

Denar je podlaga za samozavest. Ta resnica se mi je potrdila jeseni 1991, ko smo na pošti stali v vrsti in čakali, da bomo zamenjali jugoslovanske dinarje za slovenske tolarje. Dinarjev smo bili vsi pošteno siti. Najprej zato, ker so doma pomenili inflacijo, na tujem pa občutke manjvrednosti. Poleg tega je bil dinar takrat denar sovražne države, s katero smo se komaj nekaj mesecev prej bojevali in katere vojaki še niso odšli od nas.

Zato je menjava dobila čustven, skoraj vzvišeno obreden prizvok: nekaj se je poslavljalo, prihajalo pa je novo. Dane svemo, da tolarji, ki smo jih takrat čakali, niso bili niti pravi denar, ampak boni, niti kaj posebnega na pogled. Pa vendar je splošno mnenje reklo:

"Lepi so!"

Tako je zasijal šolar, ko jih je dobil v roke, enako jepokimal upokojenec, ki je v življenju pač uporabljal že vse sortedenarja.

Potem so se lani pojavili pravi tolarji. Kar kos naše zgodovine zdaj človek nosi v denarnici. In last not least: v začetku leta 1993 so prišli v obtok še prvi redni slovenski kovanci, tudi delo umetnika.

SESTERCJI, KRAJCARJI, DINARJI

Enciklopedije in numizmatični katalogi nam povedo, da se je na ozemlju današnje Slovenije prvi denar pojavil sredi 2. st. pr. n.š., ko so Rimljani začeli trgovati s tukajšnjimi Kelti. Z rimsko oblastjo vred so bili tod do 6. st. n. š. v rabi denarji, sesterci, dupondiji in kakor so se vse še imenovali rimski novci, ki so jih dosti našli v Ljubljani, Celju, Ptuj in drugje.

Denar se je zmeraj prilagajal razvojni stopnji gospodarstva in trgovine. Ker so naši predniki od 6. do 10. st. uveljavili naturalno gospodarstvo, je bil takrat denar brez večjega pomena. So se pa od 11. do 15. st. razširili mali, tanki srebni novci, imenovani pfenigi (po naše denariči). V 12. st. je nastala pri nas vrsta kovnic, ki so izdelovale denar po vzoru breških pfenigov. Med njimi je bila tudi kovnica v Slovenj Gradcu v 13. st.

Razmah gospodarstva na začetku novega veka je zahteval denarno reformo. V 15. st. so na Tirolskem začeli kovati velike srebrnike-polgoldinarje in goldinarje. Ko so jih okoli l. 1520 začeli kovati tudi v češkem Jachimovu, po nemško

v Joachimstalu, se jih je prijelo ime talerji (od tega kasneje ime za ameriški dolar, poslovenjeno pa tolar).

Denarni sistem se je kasneje precej spreminjal. Na našem ozemlju so krožili tudi novci iz italijanskih dežel in iz Madžarske, vendar je v vseh avstrijskih pokrajinah služil za osnovo krajcar. Posebno potem, ko je Marija Terezija l. 1760 uvedla kovanje novcev iz manjvrednih kovin in so se bakreni krajcarji hitro uveljavili.

L. 1892 je bila uvedena krona, ki je štela 100 vinarjev (helerjev) in je zamenjala dotodanji goldinar (vreden 2 kroni).

Po 1. svetovni vojni se je pokazalo, kako zmogovalec nerealno slabo menja denar premaganca, saj je bilo treba dati 4 avstrijske krone za en dinar. Ko so Nemci l. 1941 zasedli Jugoslavijo, je bilo treba dati 20 dinarjev za eno marko (razen nje so bile v rabi še lire in madžarski pengi). Po osvoboditvi pa je bilo treba odšteti 100 nemških mark za 60 dinarjev.

NA SVOJEM

Za prvi slovenski denar nemara lahko štejejo zasilne priznanice, ki so jih za občasno rabo v izrednih primerih natisnile posamezne občine, tako npr. ljubljanska v revolucionarnem letu 1848 in mariborska v l. 1920. Partizani so začeli tiskati svoj denar (lire) poleti 1944. Če lipe kot kuřozum samo omenimo, potem so tolarji prvi zaresni slovenski denar v naši zgodovini.

(Kdor je kdaj potežkal katerega od srebrnih tolarjev iz 18. st., seveda razume bes nekaterih numizmatikov, da smo naš denar imenovali tolar, a pustimo to.)

Kljub tehtnim kritikam tiska so likovne rešitve slovenskih bankovcev uspele in se nam jih ni treba sramovati. Enako dobra kot odločitev za podobo naših velikih mož je bila tudi zamisel, naj

bodo na slovenskih kovancih živali. Že na prvem evropskem kovancu, srebrnem stateru iz grške Aigine iz l. 600 pr. n.š., je bila upodobljena želva. Na atenski tetradrahmi je bila sova, na drugih antičnih kovancih delfini, konji in sloni. Danes ima precejšnje število (predvsem manjših) držav na kovancih zanje značilne živali, tako npr. Irska volčjaka, losa in bika, Norveška losa, ruševca in psa. Od velikih ima Avstralija kenguruja, kljunača in ovco merino, Kanada pa arktičnega zajca, divjo gos, nisa in volka.

Če smo to besedilo že začeli s čustvi, ga pokusimo zaključiti z razumom.

Z izdajo in promocijo prvih slovenskih rednih kovancev (jubilejne pustimo ob strani) se končuje doba narodne razneženosti in navdušenja, ko smo po vrsti ploskali novi zastavi, novemu grbu, novi državi, osamosvojitvi, zmagi, mednarodnim priznanjem in še čemu. Denar, naj bo domisel ali puščoben (kot npr. ameriški dolar), je naposled zmeraj le plačilno sredstvo, ne fetiš. Ne vemo, ali je bilo pri 90 odst. letni inflaciji daljnovidno tiskati tolarje s sedanjim številomničel ali bi bila boljše ena manj. Kovanje drobiža v času, ko smo še daleč od stabilnih evropskih valut, je bilo vsekakor dejanje velikega optimizma.

Slovenski tolar je boljši od večine vzhodnega denarja, a slabši od zahodnega. Zato je prav, da na simboličen način nosimo preteklost naše države v denarnici, še bolje pa bo, če bo to obenem pomenilo trdno sedanost in še bolj prihodnost. Tolar bo močan tisti hip, ko poprečnih plač, cen avtomobilov itn. ne bomo več izražali v DEM, ampak v SIT. In ponosni bomo nanj, ko bo trden.

M.K.

POZNA SE, DA JIH IMAMO !

Celo v Kmečki godbi s Pernico so prve vrste še rosno mlade !

Te dni so se domala prav povsod, kjer obstajajo nižje glasbene šole, od Raven na Koroškem, Slovenj Gradca pa do Radelj, predstavili učenci naših glasbenih šol. Takšne predstavitve navadno obišejo le starši, prijatelji in sorodniki učencev. Pa bi mnogokrat in večkrat nastopi in igranje zaslužilo, da jih obiše še kdo. Predvsem pa, njihovo delo, delo teh šol in učiteljev je očitno v vseh godbah na pihala. Mlade moči, tudi strokovno dobro pripravljene, dajejo orkestru nove zvoke, dirigentom druge modnosti in nam večje kulturne užitke. Res je, da nas in starše te šole nekaj stanejo, ampak, kje v Sloveniji še imajo tolikšen glasbeni kulturni naboj ?

k.vatl

Mali Jurij - koroški " James Bond " 1993

Mali Jurij srečne mamice, 29-letne Jadranke Lesjak, iz Petrovc v Savinjski dolini, je zagotovo prvi Slovenec v letu 1993. Le sedem minut po polnoči na novega leta dan je prijokal na svet.

Srečna mamica se tega velikega noveletnega dogodka ni nadejala, zato pa je na malega Jurčka še tem bolj ponosna, ker je postal prvi Slovenec v letu 1993. Ob številnih čestitkah in željah, ki jih je mamica Jadranka prejela ob srečnem dogodku, je tudi ta, da bi mali Jurij bil zdrav in da bi se v novi hiši kamor se bodo vselili letos, dobro počutili. Tudi Jurijev očka Tomaž, ki so ga v slovenjegraški bolnišnici dvanajst minut čez dvanajsto spustili k mamici, ni verjel, da bo deležen tako lepega noveletnega darila.

Koroškemu " James Bondu " je ob 0,07 pomagal na svet dr. Franjo Pristovnik.

V bolnišnici so malega Jurija in srečno mamico Jadranko obiskali predstavniki Koroškega radia in ji čestitali ter ji ob tej priložnosti izročili darilo prodajalne Baby in cvetličame Hukoli iz Slovenj Gradca. (fj)

S KLVSTROFOBIJO NIKAR !

Tako stisnjene, tako majhne in s knjigami tako zatrapane knjižnice kot je dravograjska zlahka ne boste našli! Samo na približno

46.(šestinsitridestih)kvadrat nih metrih boste našli nad 12 tisoč knjig, ki jim moramo prišteti še nekaj revij in drugega, kar spada v takšne ustanove

Kljub temu pa Dravograjčani kar pridno

berejo, saj je tu skoraj vedno gneča in kakšnih dvatisoč bralcev le ni majhna številka za najmanjšo koroško občino!

Pa tudi ena najcenejših je ta knjižnica, v materialih skupščine najdemo zapisano, da jih knjižnica na leto stane le 960 tisočakov, to celo za skromne Dravograjčane ni veliko!

- kv

Doslej največja pomoč

Pobuda za zbiranje je dal naš domačin **Slavko Peruš**, iz Vuhreda, že vrsto let namreč živi in dela v Deitsburgu v Nemčiji.

Tam se tudi aktivno uveljavlja v športnem klubu "Sedmih dolin" in v okviru kluba je stekla široka akcija organizacije.

Kar štirje kamioni so pripeljali, veliko je oblačil, obutve, veliko čistilnih in drugih za higieno potrebnih sredstev, pa vse do precejšnje količine prehrane, testenin, konzerv in podobnega. Predvsem pa želim prav posebej poudariti, je dejal Slavko, da se ta pomoč, če je potrebno in kjer je potrebno, podeli tudi našim ljudem, ne samo beguncem - pač vsem in vsakomur, ki je pomoči potreben.

Predsednik kluba je ob zaključnem srečanju dejal: "izredno sem srečen, nagrajen, ko vidim, da so bili otroci beguncev, ki smo jih obiskali in obdarovali, srečni. Menim, da tudi nobenemu od naših članov ni žal naporov. Seveda pa bi najbolj želel vam, da se v mladi Sloveniji čimprej postavite na gospodarsko trdnost in beguncem, da se bi čimprej lahko vrnili na svoje domove, če jih še imajo, ali pa vsaj v njihovo deželo".

Slavko pa je povedal, da so takoj po njegovi pobudi vsi pristopili k delu, delal je ves športni klub in tudi odzivnost ljudi je bila velika. Pri iztovarjanju pomoči so skupaj poprijeli prav vsi: darovalci in člani RK Muta, gasilci in vsak, ki je bil pač tisti čas pri roki.

k. valt

Na Rahtelu je živahno

Naporne počitnice

Naj se vidi, kakšni smo in koliko nas je!

Le redko kje so bili otroci, mladina, pa tudi starejši toliko in prijetno zaposleni, kot v Vuhredu v času zimskih počitnic. Pripravili so prvič prave žive jaslice ob Božiču in jih pokazali tudi v Radljah.

Sodelovali so še pri Dedku Mrazu in skupaj z njim predstavili celo kopico pravljicnih oseb in živali. Bilo je super, ampak že kar malo naporno, pa tako presneto mrzlo je bilo, da jim je celo Sneguljčica skoraj zmrznila!

k. valt

Smučišče Rahtel na pobočju Gmejne je bilo že pred desetletji obljudeno. Tam so se smučali pamoški in trobeljski smučarji, tam so pred več kot dvajsetimi leti Gregorjevi fantje postavili prvo vlečnico. To je bila tudi osnova, da so se gozdarji z inž. Dretnikom in Kozeljem lotili izgradnje sodobne Dopelmajerjeve vlečnice, ki še danes, po dvajsetih letih obratuje.

Po nekajletni prekinitev zaradi s snegom skromnih zim, je nastal s pomočjo slovenjgraškega gospodarstva in Smučarske zveze Slovenije sistem zasneževanja, ki kaže po prvih težavnih letih dobre rezultate. Smučišče in sistem zasneževanja je prevzel upravljalec Srečko Podojsteršek, ki mi je uspelo s partnerji zasnežiti tri četrtine smučišča. Kompaktnega snega je zdaj dovolj, v naslednjih dneh pa bodo poizkušali zasnežiti vse smučišče.

Na smučišču, ki je zelo primerno za vadbo slaloma, pa tudi veleslaloma, je vsak dan živo. V zgodnjih popoldanskih urah trenira na njem kar pet smučarskih ekip. Smučišče je tako prepredeno s slalomskimi koli, da so ga Pamečani poimenovali kar "vinograd". Od 16. do 19. ure je možna smuka pod reflektorji.

Na smučišču je bila doslej že ena izmed pionirskih tekem, vse pa kaže, da jih bo še več, med drugim bo tudi tekmovanje v FIS ob koncu meseca.

Tomo Vrnč

KJE STE, UNIVERZE ZA ZDAJŠNJE ŽIVLJENJE?

UPANJE, ADIJO! (?)

Morda sem zlobna, ko v podnaslovu vprašujem o zdajšnjem življenju in univerzah zanje in imam v mislih tiste, recimo jim tako, povsem človeške, vse bolj splošne in vse bolj boleče reči. K razmišljanju pa so me vzpodbudile univerze z zvenečim imenom - "za tretje življenje".

Vse lepo in prav, da znamo poskrbeti za tiste, ki so prišli v zaslužen penzije in se v njem nikakor ne znajdejo, ker so pač trideset in več let bili v službi, torej tudi v družbi in v središču takšnih in drugačnih dogajanj. Zdaj pa, ko so sami, prepuščeni samo svojim že zdavnaj iz gnezda speljanim otrokom in prav tako ostarelim možem ali ženam, jim je, razumljivo, hudo. Hvala bogu in njim samim, da imajo toliko korajže, da se vpišejo v šolo! Ko beremo ali kaj slišimo o njih, si rečemo: Glej ga, šmenta, pa vendarle še ni za v staro šaro!

Toda: so li za v staro šaro armade vseh tistih brezposelnih, ki imajo nekaj mesecev ali nekaj delovnih let, pa so v zdajšnji situaciji (ki se vleče že lep čas, le o njej govorimo zadnje leto bolj pogosto, ker se je pač dvignila številka nad 100.000) ostali brez vsega? Ne samo brez družbe in brez središča dogajanja, kar niti ni tako hudo!, ostali so brez upanja. Katerakoli ustava lahko govori o človekovih pravicah, ko ne sme zamolčati največje pravice, pravice do dela! Z njo so ti tako ali

drugače pridobljene in dodeljene tudi druge, vključno s spoštovanjem.

In, ko so nam takšni in drugačni gospodje pred volitvami obljubljali vse mogoče, se nihče, prav nihče,

Poznam jo, tu blizu mene je doma, pa bi prav lahko bila tudi tvoja sosedka. Kaj vem, menda jih nima niti trideset, vem pa, da je mamica dveh ljubkih otrok. Nikoli ni delala, ker je v mladosti bila problemček in menda po zavodih. Tudi očka je, po družbenih kvalifikacijah falot; sama pa vendarle verjamem, da za vse, kar je počel, ni povsem sam kriv. Nihče od njiju ne dela, jedo to, kar v obliki pomoči dobe, oblečejo to, kar ponudi dobrodelne organizacije. Skratka, ena velika mizerija! In kdo, povejte mi! kdo, lahko v ljubezni, spoštovanju do okolja in sebe, vzgaja dve ljubki, majhni graciji, ko jim nima kaj ponuditi.

Lahko ena sama praznina in ena sama bolj obudita lepoto.....?

ni vprašal, kako se počuti petindvajsetletnik vsakega petnajstega v mesecu, ko mu je na banko nakazana državna miloščina! Se je kdo vprašal, kako se počuti nekdo pri tridesetih, štiridesetih, ko mu je splahnela še edina pravica, pravica do denarne pomoči.

Na Koroškem je ničkoliko takšnih ljudi! Samo veliki giganti, kot železarna na Ravnah, tovarna na Muti, so jih proizvedli nekaj tisoč. Danes so ti tisoči morda še tiho, ker prejemajo tistih enajst tisočakov. morda se jim plačuje tudi stanovanje, morda jim milostno kupijo tdi obleko, hrano; toda, kdo jim bo kupil upanje? Kdo bo otrokom takšne vojske pokazal sonce, letpoto življenja?! Tega pa ni v nobenem programu, in tega nihče ni obljubljal. Duša pa boli, boli tako zelo, da mi ni moč ne govoriti, ne kričati, ne jokati...

Ko z velikimi igrami na srečo dobivamo nove milijonarje - tu med nami - pa vendarle ne vemo, kdo so; pa - tu med nami - hirajo, počasi tope povsem navadni ljudje. Tisti, ki so še včeraj imeli življenske cilje, tisti, ki so se še včeraj s svojimi junački smejali, tisti, ki so danes odnesli svojo delovno knjižico na borzo dela. In zanje rabimo, ne pardon - za vse nas! rabimo univerze za zdajšnje življenje! Kdo namreč pravi, da ne moreš tudi ti jutri ostati brez dela? (...)

In kot nam v posmeh pravijo nekateri, da 10 - odstotna stopnja nezaposlenosti ni nič hudega; saj se le tako ustvarja trg delovne sile. To pa v povsem vsakdanjem jeziku pomeni, da ti delodajalec, če ga ne boš "ubogal", lahko mirno pokaže vrsta, saj na cesti že čaka deset drugih, ki bodo z veseljem....saj poznamo!)

Pa vendarle nas je premalo, da bi lahko tako poceni in na tako krut način uničevali naš največji kapital! (Potiho: Ga še imamo?)

T. Repnik - Vrhnjak

NOVO NA RAVNAH

ČEČOVJE 5 (Hotel Merx)
Ravne na Koroškem

BOGATA IZBIRA OKEN, SENČIL,
VRAT, MONTAŽNIH STEN in HIŠ!

10 - 35 % popusta
ob takojšnjem plačilu

pridite: vsak dan od 8⁰⁰ do 15³⁰
in prvo ter tretjo soboto od 8⁰⁰ do 12⁰⁰

Tel.: 0602/ 20-175

 JELOVICA

MILAN KUČAN

NAJPOPULARNEJŠI SLOVENEK NA KOROŠKEM VALU

Na Koroškem radiu so se 26. decembra lani lotili kontaktne oddaje, v kateri so v dobri uri ugotovili, kateri Slovenec je poslušalcem bolj, kateri manj všeč. Ko sem kot slučajni simpatizer te frekvence poslušal glasovanje, si nisem imel kaj, da ne bi zalotil sebe... češ, s kom pa bi se jaz bolj ali manj zadovoljil?

Brez dvoma bi iskal med ženskami, bi bilo manj politične zamere. Poslušalci, ki so klicali, pa so brenili, eni nad tega stankarskega prvaka, drugi nad drugega, dokler se tehničar ni močno prevesila na stran Milana Kučana, ki je premočno zmagal s 40 glasovi ZA najpopularnejšega Slovenca leta 92.

Vojno med volilci je končala voditeljica, ki je dobila eno črno piko od x poslušalke (kdo ve za kaj?), nekdo je dal negativno za vse slovenske novinarje (pa je ne?), hudo je padalo tudi po Grosu z imageom BANANANJAM. Franceta Peterletā so vlekli eni na suho, drugi pa so ga tunkali, da bi na koncu zbral največ (14) negativnih klicev.

Le zakaj je nekdo, menda kar dva klica, namenil kritiko Miroslavu Garbu?. No, zmagovalcu Kučanu je nekdo pomagal tako, da je dal "negativko" vsem poslušalcem, ki so bili proti njemu, spet nekdo pa je našega predsednika spoznal za najbolj zaspanega politika, ker baje ne zna nobenega tujega jezika.

In kaj bi sklenili mi? Za Pusta bomo razpisali pri PREPIHU dopisno glasovanje za NAJ BLACK in WHYTE Korošca ter se tako malo pozabavali sami s seboj. Seveda računamo, dragi bralci, da že zdaj razmišljate o tem, komu bi prisodili krepko podporo, komu pa utemeljeno kritiko, nekakšno črno piko.

Radijcem bi svetovali, če bi šlo brez trohice zamere, da bi se v prihodnje takšne oddaje malo temeljiteje lotili in kriterije pripravili tako, da bi bilo mogoče glasovati bolj konstruktivno.

Milan Kučan, zmagovalec radijske akcije... s filmskim nasmeškom

Tokrat so se v bistvu vžgali med seboj strankarji, šele na drugem mestu je bil izbor NAJ Slovenca leta 92.

NAJBOLJ PRIKUPNA KOROŠICA?

Ob izboru MIS "CALIFORNIA CLUBA" v Ravnah na Koroškem na Božični večer, je "šarmer" MIKEL divje obvladoval, najavil izbor najsimpatičnejše, najfotogeničnejše deklina večera.

Izkazalo se je, da so bila med gledalci skoraj lepše kot na lepotni pisti. No, pardon... prijetne pa so zares bile in med njimi najbolj zala RENATA iz Dravograda.

To je videti že s slike! In spet se komisija ni zmotila.

Renato bomo natančneje predstavili prihodnjič... če se bo javila. Božični večer je izkoristila za ples in sprejem čestitk, za novinarje bo že še čas (ni dejala...).

RENATA, ČESTITAMO!

LOJZ(e) KOS NE LAŽE

Pravijo, lažeš, na nosu imaš črno piko. Izhajamo iz te ljudske modrsti in ugotovimo, da dosmrtni lepotni predsednik in edini ter najboljši TO novinar "velike" televizije Slovenije LOJZ(e) KOS ne laže.

Kos ima na nosu (dokaz -slika) belo piko.

Na zadnjem lepotnem izboru "MIS CALIFORNIA CLUBA" je tako vneto ocenjeval dolgozono deklino, da se mu je na nosu pojavila pika.

To verjetno od občutka odgovornosti do pravice in resnice: "Naj zmaga najlepša, najbolj prikupna, naj...naj!"

In je! NATAŠA DOBLŠEK, malo večji dojenček (15 let), ki je na predsednika in člane naredila izjemen vtis. Belo piko!

NEVESTE IZ GEJZIRA

Pri Prepihu po službeni dolžnosti redno spremljamo tudi slovenska uradna glasila. Zaradi izjemnega pomena poslovne podjetnosti Korošcev smo seveda posebej pozorni na objavo novo registriranih podjetij v regiji, in priznati moramo, da smo se zadnje čase Korošci (in Korošice) v tem pogledu zelo izkazali. Registriranih imamo celo paleto novih dejavnosti, ki jim po izvirnosti niso kos niti v bolj razvitih okoljih.

Znan kmetijski strokovnjak iz Brdinj je tako ustanovil podjetje Gejzir (nadomestno ime za izvir), ki se seveda

ukvarja predvsem z vsemi oblikami kmetijskega svetovanja, med drugim pa tudi s (!) posredovanjem ženitnih ponudb. Ali je to posredovanje namenjeno le reševanju problemov kmečkih fantov in deklet, se iz uradnega zapisa ne da razbrati. Ker pa je isto podjetje kar dvakrat registrirano za trgovino na drobno in debelo, upravičeno pričakujemo, da bo tudi v ženitnih ponudbah mogoče izbrati med drobno in debelo -nevesto, seveda.

Srečnim parom Prepih že vnaprej čestita!

NAJBOLJ SENZAIONALNI PRESTOPI

Tudi v političnih vrstah se vrstijo prestopi, podobno kot pri nogometaših, le da pri političnih prestopih ne gre neposredno za denar.

Tako sta na predvečer volitev k liberalno-demokratski stranki pristopila Dušan Kitek in Alojz Šegel, oba direktorja v mežiškem rudniku. Dušan Kitek je na dan volitev ponoči že poklical Dušana Krebla, mežiškega župana in prav tako liberalnega demokrata in ga vprašal: "Dušan, ali smo pobedili?" Točno, liberalni demokrati so zmagali in modrost politike je, da si vedno na pravi strani.

x x x

Biti na pravi strani pa ne uspe profesorju Ju retu Francu Juričanu. V svinčenih časih se je postavjal kot liberalec in tako doživljal tovanške kritike, v času liberalne nadvlade pa je stopil med socialiste.

x x x

Drago Vidmar, najbolj znan prebivalec mesta Mežica, je v času komunizma ob vsaki priložnosti govoril proti komunistom in komunizmu. Zdaj, ko so zadnji komunisti samo še v muzejih voščenih lutk, se Vidmar javno deklarira za komunisto.

x x x

In še nekaj manj pomembnih pristopov, ki ne bodo prav v ničemer vplivali na dogajanja v Koroški. Rudi Blatnik, direktor Kograda in nekoč član občinskega partijskega komiteja, je po zagotovilih ljudi blizu njegove pisarne postal krščanski demokrat. Menda velja podobno tudi za bivšega železarskega sindikalista in današnjega gostinca Franca Kocena-Onžaja.

KAJ PA KONDOMI?

Bližajo se dnevi, ko Šipka-Flaškija: "8. bomo morali ponovno točka 7.člena zakona izpolnjevati obrazce o dohodnini tega ne za davke. Zanimalo predvideva, čeprav nas je, ali je davčna ima naštetih celo olajšava tudi za vrstvo zdravil in nakup kondomov. drugih pripomočkov, Vendarle gre pri tem ki se nanašajo na za bolj proti aidsu. zdravje."

Povprašali smo V imenu bralcev se najbolj znanega gospodu Šipku za davčnega svetovalca odgovor iskreno na Koroškem Blaža zahvaljujemo.

POZABILI NA SVETO NOČ

Na Prevaljah so v farni cerkvi na božični večer ponovno lepo prepevali. Vendar so v veliki vnemi Gallusovih mojstrov in pozabili zapeti Sveto noč. Nekateri verniki so bili ogorčeni.

TISKOVNE KONFERENCE V SLOVENJ GRADCU

Tiskovne konference v Slovenj Gradcu, ki potekajo v veliki bančni sejni sobi, so običajno zelo zanimive. Vendar je vprašanje, zakaj to sploh imenujejo tiskovne konference, kajti na konferenco pride pet novinarjev in petdeset žalujočih ostalih, ponavadi tudi kakšen mestni Pepček, ki najbolj vneto postavlja vprašanje.

TRIJE KRALJI

6. decembra so bile volitve, 6. januarja so bili sveti trije kralji in še danes so na kapelici v Podgorju trije kralji: Ivan Bizjak, Lojze Peterle in Peter Tovšak. Alo bodo na kapelci dočkali nove volitve ali na slednje tri kralje?

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije je skregano z zemljepisom. Vojko Veršnik, muzikant na začasnem delu v tujini, se je s Koroške preselil v Velenje in ker ima status svobodnega umetnika, je ministrstvo obvestilo pristojno občino o spremembi prebivališča. Kulturni birokrati pa so obvestili takole:

Vojku Veršniku so pripisali, da je doslej stanoval na Gosposvetski ulici v Slovenj Gradcu, SO Ravne na Koroškem. Resnici na ljubo pa je ta ulica v Mežici. Obvestilo so poslali na občino Ravne. Če so vrli birokrati že menili, da je ta ulica v Slovenj Gradcu, potem bi morali o tem obvestiti tudi slovenjegraško občino. Dve napaki na en mah.

Ni dovolj, da se menjajo samo ministri, treba bo zamenjati tudi kakšnega birokrata.

ERVIN SE NE DA

Na muški tržnici je gradnja objektov v zaključni fazi in eden od lokalov bo tudi v lasti znanega republiškega poslanca-sedaj že bivšega-Ervina Kokošineka. Glede na to, da Ervin še nima imena za svoj bife, mu predlagamo ime "Mrtve duše".

SMUČAR MATIC

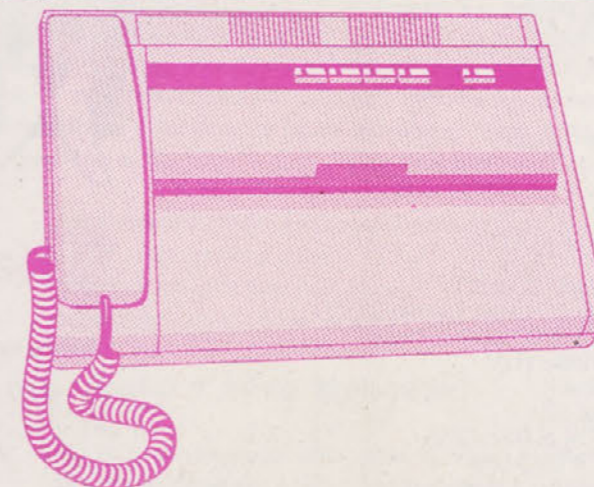
Takole fotografijo je prejšnji teden objavil mariborski Večer. S tem so se razblinila tudi ugibanja na ravenski občini, kam neki jo je tako strivnostno popihal predsednik vlade Matic Tasič. Vedeli so le, da je na Zlati lisici, da pa bo z zmagovito lisico tudi poziral, pa le nihče ni vedel. Za uspešno promocijo Koroške mu je čestital tudi g. Jelko Kacin, še aktualni minister za informiranje.

OKI FAX

Kranjska Iskra proizvaja tudi telefakse in na enega od svojih proizvodov so nalepili tudi blagovno znamko Oki fax.

Znani slovenjegraški umetnik in edini član narodnodemokratske stranke v tej občini Oki Rotovnik je že sprožil sodni spor zaradi kraje imena.

OBČINA PREVALJE

Prevaljah vendarle živi še premalo časa, pa bi v Berložnikovi vladi skrbel za področje tenisa in teniške infrastrukture.

Joško Kert bi utegnil postati minister za petje in organje, dr. Rudi Čretnik pa bi kajpak lahko skrbel za zdravstveno področje in zdravje Prevaljčanov. Minister za blagovne rezerve bo gotovo Ivan Žagar, ki je na Prevaljah odprl novo trgovino in bo kot nekdanji pravoverni komunist novi vladi s krščanskodemokratsko noto vdahnil politično barvitost..

Ministrica za urejanje okolja bi nemara lahko postala gospa Ada Sekavčnik, ministrstvo za promet in zveze je Tine Tevž gladko odklonil in to mesto bo prepustil Pilotu ali Maksu Oserbanu. Kulturo bo v novi vladi pokrival Marjan Kovač, sicer bodoči lastnik zemljišča, na katerem je postavljen Družbeni dom oziroma nova občinska zgradba. Ministrstvo za informiranje bo menda ponujeno Romanu Flisu, častni župan pa bi

RADIO DURHCUG

S poskusnim oddajanjem je na Koroškem pričel tudi radio Durhcug. Povzemamo nekaj misli iz prve poskusne oddaje:

Vprašanje: "V Dravogradu si želijo trgovsko-poslovni center." Odgovor: "Ni problema, v Slovenj Gradcu bo kmalu zgrajen in lahko bodo hodili v sosednje mesto."

x x x x

Vprašanje: "Radeljčani se že desetletja pripravljajo na gradnjo obvoznice. Ali jim bo tokrat uspelo?"

Odgovor: "Obstajajo vse možnosti, seveda pod pogojem, da za nekaj let uvozijo Janeza Komljanca iz Slovenj Gradca."

x x x x

Vprašanje: "Se vam ne zdi krivično, da tudi Slovenjgradčani nimajo v republiki svojega poslanca?"

Odgovor: "Seveda ga imajo, saj štajerske barve v parlamentu zastopa humorist Tone Partljič."

x x x x

Vprašanje: "Ali so realne napovedi, da bi v ravenski občini v tem letu padla vlada?"

Odgovor: "Ali imajo tudi na Ravnah občinsko vlado?"

Mercator - Trgoavto

CANKARJEVA 21, SLOVENJ GRADEC
TEL.: 0602/ 42-903, 42-904

**NUDIMO VAM KVALITETNO TER CENOVNO
KONKURENČNO BLAGO IZ PROGRAMOV:**

VSE REZERVNE DELE IZDOBAVIMO V NAJKRAJŠEM ROKU PO ZELO
KONKURENČNIH CENAH.

- > ANTIFRIZ
- > KOLESNA ROG ŽE OD 21.593 SIT
- > MOTORNA KOLESNA ŽE OD 49.558 DALJE
- > MOTORNE ŽAGE TOMOS-HUSQUARNA OD 36.874 DALJE
- > AVTOPRIKOLICE IMV POCINKANE OD 34.575 DALJE
- > ČRPALKE, ŠKROPILNICE
- > NOVI KREDITNI POGOJI ZA TOMOS KOLESNA:
1 + 3 ČEKI (BREZ OBRESTI):
 - > AUTOMATIC 3 PO CENI 49.500,00 SIT
 - > MOTORNA KOLESNA APN PO CENI 79.000,00 SIT

**AKCIJSKA PRODAJA PREVLEK IN TEPIHOV ZA VSE
VRSTE VOZIL Z 20% POPUSTOM:**

- > TEPIH ŽE ZA 1.440,00 SIT
- > PREVLEKE ŽE ZA 3.360,00 SIT

**AKCIJSKA PRODAJA BLACK & DECKER
OD 1.12. do 31.12.1992 - POPUST 10%**

NA ZALOGI IMAMO TUDI GUME PO UGODNIH CENAH!

PONUJAMO VAM OBŠIREN
PROGRAM KMETIJSKE MEHANIZACIJE.

DELOVNI ČAS: od 02.10.92 od 7^h do 18^h, sobota od 8^h do 12^h.

ivolek **lek**

PROIZVAJAMO
IN PRODAJAMO
aparate in materiale
za zobozdravstvo
s področij:
PREVENTIVE
KONSERVATIVE
PROTETIKE
ORTODONTIJE

 lek d.d. Ljubljana

tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d. d.

61117 Ljubljana, Verovškova 57, p. p. 81

telefon: (061) 182-161

telex: 39403

telegram: Lek Ljubljana

telefax: (061) 183-517

Racionalles

d.o.o. SLOVENJ GRADEC

VEDNO NAJCENEJE

- OKNA - POLKNA - ROLETE
- VRATA FURNIRANA
- GARAŽNA IN VHODNA VRATA
- FURNIRANE STENSKÉ OBLOGE
- PARKETI VSEH VRST
- LADIJSKI POD IN MASIVNE OBLOGE
- OSTREŠJA VSEH VRST
- TEGOLA »CANADESE« IN »BRAMAC«
- VSE VRSTE REZANEGA LESA

**ZA
GRADITELJE**

**ZA
GRADITELJE**

ČE SE DOBRO KUPI, JE ŽIVLJENJE LEPŠE!

KLIČITE-PRIDITE-ODPELJITE

INFORMACIJE: TEL. 0602 41-160, 41-941, FAX 41-063

BEGUNEC V DOMAČEM KRAJU

Pred dvajsetimi leti nihče ni pomislil, da bi mu jugoslovansko bratstvo lahko kdaj prineslo težave, še najmanj pa, da bi lahko kdaj postalo za njegovo življenje usodno. Fant, ki se je resno zaljubil v dekle iz druge republike, se je pač poročil z njo, in je prišla ona k njemu ali se je preselil on k nji.

To je pred 22 leti storil Jože Lečnik z Raven na Koroškem. Nastanil se je v rudarskem mestu Kaknju v Bosni, kjer je z ženo Danico, sinom Vladom in hčerko Simono živel v dvosobnem stanovanju in si gradil hišo na obrobju mesta. Bil je ugleden meščan, v rudniku Kakanj odgovoren za zavarovalništvo.

Hladni dah vojne je Lečnik občutil že ob napadu na Slovenijo. Znanci niso mogli razumeti, da podpira ravnanje svojih rojakov - zanje je bila JLA sveta. Njegov sin je služil v času vojne na Hrvaškem. Iz pekla je prišel živ, a lani spomladi mu je grozilo, da bo znova mobiliziran v Bosni. Kot slovenskega državljan, ga je oče pravočasno spravil iz države in mu s pomočjo znancev priskrbel delo na avstrijskem Koroškem.

Ko se je vojna začela nevarno približevati Kaknju, je Lečnikovim poleti uspelo rešiti v Slovenijo še hčerko. Sedmošoljko Simono so sprejeli prijatelji, družina Bena Pandeva. Pri njih se je toliko naučila slovenskega jezika, da zdaj v šoli nima težav.

Na jesen, ko so razmere v Bosni postajale vse težje, ko je vse bolj grozila lakota, frontni obroč pa se je ožil tudi okoli Kaknja in so nenehni alarmi najedali živce, tedaj sta Lečnikova odločila zbežati še sama. Prebila sta se skozi številne barikade in kontrole ter se 9. oktobra znašla kakor na

novo rojena v njegovem domačem kraju - po 26. letih delovne dobe s štirimi potovaljkami oblačil in najnujnejših potrebščin, vse drugo je ostalo v Bosni.

Kako v novo življenje?

Ko v Sloveniji in še posebej na Koroškem ne bi bila taka kriza, kljub veliki izgubi ne bi bilo hudo. Za moža srednjih let, ki je končal poklicno metalurško, delovodsko in strojno-tehniško šolo, bi se gotovo našlo delo v ravenski železarni, ki bi mu kmalu nudila tudi stanovanje. Danes, ko je ta ponosna delovna organizacija razkosana, delovne knjizice pa raje izročajo kot sprejemajo, se je beguncu v domačem kraju zjutraj težko zbuditi, saj ne ve, kam naj se obrne.

"Presrečen sem, ker sem znova na Koroškem in domačem kraju," pravi Lečnikov Pepi, kakor smo mu rekali v njegovi mladosti, "presrečen sem, ker sem rešil družino in sebe pred grozotami vojne.

Hvaležen sem vsem, ki so mi pomagali, družinam Pandev, Oblak, Medved, Verbič, Brankovič, Mak, mesariji Lečnik, sestri Hedviki iz Anglije, Rdečemu križu Ravne, mnogim, ki so mi izkazali prijateljstvo, predvsem pa Radivojevičevim, ki so me sprejeli pod streho. Žal v tem stanovanju ne bom mogel več dolgo ostati, zato znova iščem streho nad glavo. Bojim se, da bi bilo tako kot ob prihodu, ko sem trkal od vrat do vrat in sem doživljal, da mi jih je toliko reklo ne. Najtežje v življenju mi je prositi. Svoj ugled in položaj sem si doslej ustvarjal z delom in pridnostjo. Raje sem pomagal drugim kot sebi. Zdaj, ko sem izgubil vse, kar sem ustvaril, in nimam možnosti, da bi skrbel zase in za družino, mi je resnično težko. Upam samo, da enaindvajsetletni sin, ki nas vzdržuje, ne bo izgubil službe v Avstriji."

Žena poučuje otroke v begunskem centru v Mežici, vendar le za skromen honorar, saj kot tujka (čeprav je žena slovenskega državljan in mati dveh otrok, ki sta tudi državljan Slovenije, ne more dobiti slovenskega državljanstva) in begunka ne sme biti zaposlena. Jože Lečnik je sicer ugleden športni delavec. V Kaknju je ustanovil moški in ženski odbojarski klub, ki sta se oba povzpela do druge zvezne lige in rojenemu

Korošču je bil življenjski uspeh, ko so njegovo moštvo marca 1991 pomerilo na Ravnah z domačim Fužinarjem. Sam je mednarodni sodnik s certifikatom evropske in svetovne odbojarske zveze FIVB. Sodil je že na pomembnih tekmah, tudi na univerzijadi, evropskem in svetovnem prvenstvu. Takoj po prihodu na Koroško se je vključil v delo odbojarske sodniške organizacije in imenovali so ga za inštruktorja sodnikov za koroško regijo. Toda odbojarski sodnik je predvsem častna funkcija, ki jo je mogoče opravljati le, če imaš urejeno življenje; s sojenjem se ni moč preživljati.

Slovenija je pomagala številnim beguncem iz Bosne in Hercegovine, tujim državljanom, ki niso tako resnični Slovenci, kot jože Lečnik, ki je - razen državljanke iz Dravograda, ki pa nima takih težav - edini slovenski begunec iz Bosne v koroški regiji. Ali je res dovolj, da smo mu dali varnost, ki jo sami v udobju svojih domov uživamo kot samo po sebi umevno?! Ali mu res ne moremo omogočiti voljnemu dela, da zaživi človeka vredno življenje, potem ko je zaradi vojne izgubil vse?! Ali res ni poti za resnično in učinkovito pomoč zanj, našega človeka in za njegove bližnje?!

Mojca Potočnik

Za družino Lečnik je v tem trenutku najbolj pomembno, da bi dobila streho nad glavo: skromno stanovanje, ki ga je Jože pripravljen v prihodnje tudi odkupiti; za začetek morda tudi podnajemniško stanovanje. Ponudbe lahko pošljete na naslov:

PREPIH, Čečovje 5, Ravne na Kor.

NOVA KNJIGA DOMAČEGA AVTORJA

VSE TE UŠTNE LIETE MOJE

Konec leta 1992 je pri Slovenski matici v Ljubljani izšla knjiga Črtice z gornjim zgovornim podnaslovom. Avtor je Ravenčan, klinični psiholog, docent dr. Maks Tušak, univerzitetni učitelj v Ljubljani. V knjigi, ki obsega 126 strani, je v 16 črticah popisal svoje otroštvo in mladost od l. 1956, ko se je njegova družina preselila v Dobrije, do približno l. 1966, ko je maturiral na ravenski gimnaziji.

Letnice omenjam zato, ker prav takrat na našem podeželju nitrada niso imeli v vsaki hiši, kje šele televizorja ali avtomobila. Kdor je torej v tisti dobi odrasčal na vasi, čeprav razmeroma blizu Raven, je bil sredi narave in kmečkega vsakdana. Ta pa je bil v bistvu komaj zelo drugačen kot pred sto leti, saj ga je določalo delo, ki se je ravnalo po krožnem teku letnih časov.

Življenje je tako potekalo mnogo počasneje kot danes, zato pa je dajalo mnogo časa za opazovanje in poslušanje ljudi doma pa v bližnji soseski in tam, kamor so fanta zanesli opravki: na Zelovcu, Brdrihah, Tolstem vrhu in seveda na Ravnah, kamor je bilo treba v šolo in cerkev.

Posebno cerkveni prazniki z vsemi spremljajočimi običaji so se fantu neizbrisno vtisnili v spomin, zato nosijo nekatere črticetele pomenljive naslove: Cvetna nedelja, V veliki teden, Miklavžev, Sveti večer.

Vsako leto se ponovi koledar kmečkih del. Ta so fantu toliko blizu, kolikor jim je telesno kos in se jih zato po vrsti že lahko udeležuje. Opisujejo jih črtice: Na paši, Košnja, Delo na polju, Mašinarje.

Črtice Furanje, še bolj pa Antvanje in Mehe vodijo med ljudina semenj, na steljarajo, na ovset; svet, ki se odpre fantu, ko se nauči igrati na harmoniko.

Priporočilno recenzijo Tuškove knjige je za založbo napisal dr. France Bernik, sedanjí predsednik SAZU. Iz tistega dela, ki je objavljen na štitem ovitku, povzemam, kar se zdi važno:

"Pripovedni modus črtic je prvoosebna, avtobiografska pripoved, model kratke ciklične proze ... Notranja struktura Tuškovih črtic je tridelna. Najprej pisatelj poroča na splošno o nekem kmečkem opravilu, ljudski šegi in navadi ali o nekem tretjem, potem se osredotoči na sam dogodek, ki se je pripetil iznotraj te tematike, preide torej od poročanja k pripovedovanju, naposled zavzame osebno stališče do opisanega avtobiografskega dogodka, največkrat z vidika današnjega časa, kar izvirni vprtriditev, celo v povečanje preteklosti oz. polpreteklosti. Avtorjev komentar lastnega otroštva in mladosti na podeželju je v tem smislu pozitiven do nekdanjega in kritičen do sedanjega načina življenja.

Rustikalna tematika z avtobiografsko pripovedno perspektivo dela sodobno slovensko prozo bogatejšo, raznovrstnejšo. Vanjo vnaša nekaj naše polpreteklosti, ki marsikje še živi, čeprav v spremenjenih pojavnih oblikah, in še vedno predstavlja vidno sestavino naše narodne identitete."

Tušak piše zavestno, torej hote preprosto, realistično, ponekod skoraj reportažno. Pogosto niza proste stavke. Izogiba se pesniškim opisom. Prispodobno uporablja redko (Ženski in moški glasovi so se prepletali kot kita las.). Rad pa ima dialog in pripoved popestri z ljudsko šegavostjo. (Med brušenjem kose brus govori: "Kosim, prdim, kosim, prdim, klobase jem.") Večkrat uporablja narečje (podnaslov zbirke, pogostni citati ljudskih pesmi, poimenovanje del, orodij itn.)

Tako avtor ustvari določeno razpoloženje, t.i. štimgungo. Ob vsakdanjih opravilih se drug ob drugem nizajo drobni dogodki. Nič velikega, usodnega se ne zgodi nikomur od nastopajočih. Nobena drama se ne

nakaže, nobenih silovitih strasti ne srečamo, zato tudi ni nobenih likov, ki bi se močno zarezali v spomin.

Črtice so sicer res avtobiografske, vendar pa podane skozi več filtrov razuma študirane psihologa. Ta je zavestno črtal vse, kar je srečal ali doživel med odrasčanjem mučnega ali celo težkega (le katero zorenje tega ne pozna!), obdržal pa je vse, kar je bilo prijetno in še danes deluje, spodbudno, optimistično.

Davek na takšen pristop k pisanju leposlovja pa je, da Tuškova knjiga ne kipi od življenjske energije (Prežihov Voranc je pokraju in tematiki pač preblizu, da ne bi tu in tam vsaj pomislili nanj), da zanjo kakor da ni ne medčloveških ne družbenih problemov. Tudi ne opaja po oblikovni plati ne z bogastvom jezika ali z rafiniranostjo izraza sploh.

Je pa zato knjiga pisana na visokem kulturnem nivoju, je iskrena in cloveško topla. Nevsiljivo, a nedvoumno kaže vrednote in lepote v življenju in delu. - Takšne ocene pa ne moremo zapisati prav pogosto.

Marjan Kolar

JANEZ BOLJKA V GALERIJ KOLAR (december, januar)

Ustvarjalna pot Janeza Boljke, ki nosi v sebi vse značilnosti sodobnega umetnostnega raziskovalca, je danes, ko je ta pot dolga več kot 30 let, še vedno odprta: odprta v smislu trajanja zrelega obdobja, ki ga je Boljka dosegel v vseh svojih stalnih izraznih medijih. Kot specifičnost umetniške pojavnosti Janeza Boljke je zlasti v prepletu kiparstva in grafike, s katerima obema se takorekoč sočasno in enako intenzivno ukvarja. Pomemben je seveda tudi njegov vstop v slikarstvo, ki ga je Boljka napovedoval že vsa sedemdeseta leta, predvsem skozi samo kolažno tehnologijo svojih sitotiskov; ti so dobesedno izzivali s svojimi barvnimi in slikovnimi detajli, kar pa v doberšni meri velja za posebno igro svetlobe in senc, ki izvira iz Boljkovega asemblažnega kiparskega pristopa ter modelavije v zadnjem desetletju.

Prve živali v grafični projekciji so nastale že v prvi polovici sedemdesetih let. Najznačilnejše kot so, topotajoči, podivjani čmordeči bik, pa zajec in koza, so se spremenile v mehanične robote, ki kot lebdiijo nad temno strukturo, v kateri žarijo skrivnostni, neprepoznalni ostanki tehničnih objektov. Pri grafični predstavitvi živalske anatomije gre torej za bolj ali manj

abstraktno interpretacijo, torej za podobno, kot jo Boljka uporablja v kiparstvu, pri interpretaciji kiperske gmote, ob upoštevanju osnovnih figurativnih, prepoznavnih oznak. Pred nami so tako dvojice kot samci, nemočni poizkusi v dvoje in kljubujoči posamezniki, vsi skupaj usodnostno ožigosani, otovorjeni s spominskimi grotesknimi medaljami in odličji, zunanji plehki videz torej, ki prikriva votlo, ugošojče življenje! In od velikega, učito neuresničljivega videnja novega sveta, ostajajo le posamezni primeri kljubujočih zvrsti, kot nosorog, bik, konj, opica....

Novi grafični ciklus živali iz osemdesetih let pa Boljka prilagaja značilni strukturi svojih grafičnih predstavitev, ki so se razvile iz znanih listov, poimenovanih Železna mesta. Iz zgodovine prihodnosti (od leta 1975 dalje). Portretne živalske fiziognomije zavzemajo skoraj popravilo zgornji del horizonta, ki se vrne nad bizarno urbano strukturo, nastalo iz izrezkov z grafično shematičnimi predstavitvami sveta strojne civilizacije, nad skupki in planjavami, ki so nekoč delovala kot domišljajska letališča ali prstanišča; vsa sedanja struktura pa je vzdržtela in zapretila s svojo notranjo rušilno močjo: nastaja izbruh neke vrste abstraktno tektonske mase, ki je tik pred razletom po vertikalno opredeljenem horizontu in ga vpenja zlovešči temni okvir po vsej njegovi višini. Iz te

tektonske mase, iz njenih elementov, se torej kot izvijajo živalske glave, ki pravzaprav postajajo sestavni, dodatni pomenski element omenjene razletne mase same. To še posebej velja za portrete vepra, divje koze, kozoroga, konja in zebre z njihovimi, v predsmrtni grozi prežečimi gobci, iz katerega kot kaplja, pojavljajo se temne srage; to velja tudi za lebdečo tigrovo glavo, v katere očeh prepoznavamo agresivni strah pred dokončnim fizičnim uničenjem. V primerjavi s to tragično, epsko polno vsebino delujeta umirjeno faraonsko mogočna in košata, z insignijami označena, tektonosko opredeljena glava opičnjaka, ter nežni profil žirate z jokajočim pogledom in grobo predtrim vitkim vratom. Boljkovo

slikarstvo na svojstven način prevzema iz ikonografije, ki je lastna tako kiparstvu kot grafiki, tematsko pa se seveda odziva na prav vse, najprej na sporočilnost svojih večjih humanističnih izpovedovalcev skozi čas - od Ribničana preko Poeta v liku Cankarja, do Slikarja v likih Jakopiča in Stupice. V določenem smislu tako znova občutito resigniran, latentno navzoč spomin, ki prehaja tudi v značilne groteskno-erotične, prepoznavne situacije s prej omenjenimi liki kot akterji dogajanja na platnu. Mimo teh vstajajo v neke vrste rafiniranem in romantiziranem sfumatu iz temine še živalske figure, ki jih od časa do časa poživljajo živo rdeče obrisne konture, ki pa sicer ne opredeljujejo prizonišča. Ta nedefiniran prostor je torej nevtralen, saj iz njega, kot iz prasnovi, pramaterije slikar šele oblikuje svoje like. V znamenju tistega osnovnega umetnostnega creda je za Boljko značilen od samega ustvarjalnega začetka: predati se likovni igri skozi intimo, visoko pesem ljubezni, duha, ki skupaj morata biti kos grobem vsakdanjiku.

Aleksander Bassin

KLUB KOROŠKIH ŠTUDENTOV

ob štiridesetletnici spet zaživel

Daljnega leta 1952 so predstavniki prvih treh generacij ravenskih maturantov ustanovili Klub koroških študentov. To je bilo prvo pokrajinsko združenje študentov ljubljanske univerze.

Klub je deloval predvsem na kulturnem in športnem področju, aktivni pa so bili tudi pri navezovanju stikov s študenti in dijaki onstran državne meje. Klub je kmalu postal zbirališče ne samo koroških, temveč tudi mnogih študentov drugih slovenskih pokrajin in je bil vse do osemdesetih let daleč najbolj aktiven študentski klub v Ljubljani, v Mariboru pa je bil prav tako aktiven Klub koroških študentov Franci Paradiž.

Dejavnosti kluba so se v zadnjih nekaj letih vse bolj krčile, dokler klub ni povsem prenehal z delovanjem. Pred tremi leti je sanitarna inšpekcija namreč zaprla vse klubske prostore v kleti bloka 4 v študentskem naselju v Rožni dolini in s tem so prenehale vse aktivnosti Kluba koroških študentov.

Pa vendar Korošci ne bi bili Korošci, trmasti, vztrajni in ponosni, če se ne bi spet našlo nekaj mladih zanesenjakov, ki želijo dejavnost kluba, v letu, ko le-ta praznuje 40. obletnico, spet oživiti. Tako so sklicali ustanovno skupščino Kluba koroških študentov, katere se je udeležilo okrog dvajset študentov, skoraj toliko "starih" študentov, ki so bili nekoč aktivni v klubu, vabilu pa se je odzval tudi predsednik ravenskega izvršnega sveta Matic Tasič.

Malce razočarani nad skromno udeležbo študirajočih Korošcev, pa vendar še zmeraj optimistično razpoloženi, so študentje sklicatelji skupščine le-to izpeljali z vso potrebno resnostjo.

Na skupščini je bil predstavljen in sprejet pravilnik Kluba koroških študentov, ki so ga sestavili v sodelovanju s študentsko vlado in drugimi študentskimi klubi in predstavlja temeljno listino, po kateri se bodo pri svojem delu v klubu ravnali.

Najpomembnejše dejanje skupščine pa je bila potrditev predsedstva oziroma izvršilnih organov kluba, in sicer: predsednika Danijela ZVERA, tajnice Katje PANDEL in blagajnika Viktorja MRZELA. Potrdili so tudi štiri člane predsedstva: Matkovič Gabi, Plešec Matjaža, Parotat Aljošo in Rožen Tomaža.

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Ravne g. Tasič je pozdravil aktivnosti študentov za ponovno oživetje klubske dejavnosti in jim obljubil pomoč pri iskanju prostorov in pri zagotavljanju finančnih sredstev za delovanje kluba. Seveda pa iz tem pričakuje tudi pomoč iz ostalih koroških občin.

Tako je bil torej (že drugič) ustanovljen Klub koroških študentov.

Kako pa bo delo potekalo od tu naprej, katere naloge in aktivnosti bodo izpeljali najprej, je povedal predsednik kluba Danijel Zver:

"Najprej bomo klub uradno registrirali in uredili vse formalnosti, takoj nato pa bomo pričeli z delom. Sklicali bomo sestanek v Ljubljani, na katerem bomo študente seznanili s potekom in sklepi skupščine, poskušali bomo zbrati čim več njihovih predlogov in želja in z njimi dopolniti program dela. K resnemu delu bomo poskušali pritegniti čim več koroških študentov, dogovorili se bomo za konkretne aktivnosti in zadolžili odgovorne osebe za njihovo izvedbo. Ker smo povsem brez zagonskega kapitala, začnemo tako rekoč iz nič, bomo najprej organizirali brucovanje in razna

športna tekmovanja, da bomo na ta način zbrali nekaj denarja. Naša prioriteta naloga pa je seveda najti ustrezen prostor, kjer se bodo lahko odvijale klubske dejavnosti. Tak prostor je klub že imel, a sedaj nimamo dostopa vanj. Vendar pa upamo, da bomo s pomočjo občine Ravne in Zelezarne, ki je tudi sofinancirala ureditev prostora, le-tega dobili nazaj, saj je last kluba. Najprej pa moramo pokazati, da Klub koroških študentov spet deluje, živi.

"V delovni program ste zapisali kar precej nalog in aktivnosti na najrazličnejših področjih. Kako boste delo kluba organizirali?"

"Na skupščini smo imenovali sedemčlanski izvršni odbor. To je nek delovni team, ki je motiviran za delo v klubu in zainteresiran, da se sprejete naloge tudi izpeljejo. Oblikovali bomo tudi komisije za delo na posameznih področjih. Bistveno pa je, da obstaja ekipa, ki je pripravljena delo voditi, organizirati, nadzorovati in pritegniti k sodelovanju vse ostale člane kluba."

Kako boste usklajevali delo kluba v Ljubljani in na Koroškem?"

"Sprejeli smo sklep, da bo sedež kluba nekje na Ravnah ali Prevaljah, tu se bodo urejale predvsem formalne in administrativne zadeve. S tem želimo predvsem ohraniti stik s Koroško. Seveda pa bomo težili k temu, da dobimo prostor za delovanje tudi v Ljubljani, saj tam študentje preživijo največ časa. Aktivnosti bomo poskušali razširiti tudi na področje Maribora, nekaj akcij pa bomo seveda organizirali tudi doma, na Koroškem. Skratka - poskušali bomo biti aktivni in prisotni povsod, kjer koroški študenti, člani kluba, živijo in študirajo."

Letos je 40. obletnica ustanovitve Kluba koroških

študentov. Kako se boste tega spomnili?

"Kaj konkretnega v zvezi s tem se še nismo dogovorili, se bomo pa te obletnice vsekakor spomnili z nekaterimi prireditvami. Naša želja je, da se srečamo s starimi študenti in aktivisti kluba, da bi nas seznanili z zgodovino kluba, opisali, kako so si zastavljali naloge in jih izvrševali, da bi nam pomagali izbrskati stare dokumente, publikacije in fotografije o delovanju kluba in nam svetovali pri našem sedanjem delu. Veseli smo, da se je povabilu na skupščino odzvalo kar precej starih študentov, ki so tudi pripravljene z nami sodelovati in nam pomagati. Mnogi izmed njih imajo danes ugledne funkcije in njihovo sodelovanje nam bo v veliko pomoč."

Klub koroških študentov združuje študente iz vseh koroških občin. Kako boste z njimi sodelovali?"

"Prosnje za finančno pomoč in vabila na skupščino smo poslali predstavnikom vseh koroških občin, odzvali pa so se samo z ravenske občine. Vseeno upamo, da bodo tudi ostali pripravljene sodelovati z nami in nam po svojih močeh pomagati. Prav tako smo k sodelovanju povabili predstavnike koroških podjetij. Zavedamo se težkega gospodarskega položaja, zavedamo pa se tudi tega, da brez pomoči občin in gošpodarskih organizacij naš klub ne bo mogel izpeljati vseh zastavljenih nalog. Zahvalil bi se Koroškemu radiu Slovenj Gradec, ki je brezplačno vrtil naše vabilo na skupščino, vse ostale, ki se našemu vabilu niso odzvali, pa bi pozval, da nam pri delu pomagajo, saj lahko skupaj naredimo marsikaj koristnega za celotno koroško regijo."

Irena Nagernik

POSLOVNA ENOTA
KOROŠKA

Slovenj Gradec
Voranečev trg 2
Tel.: (0602) 41-842,
41-843

PREDSTAVNIŠTVI:

Ravne na Kor.: 23-759
Radlje ob Dravi: 73-025

Turistično gostinsko podjetje

KOŠENJAK
Dravograd

vam priporoča obisk

SALOŃA, GALANTERIJE ZA INTIMNO NEGO - SEX SHOPA
v objektu hotel Košenjak.

Izbirate lahko med izjemno pestro ponudbo za vaše dobro počutje:

- različnimi intimnimi pripomočki in spodbujevali
 - kozmetiko
 - revijami in kasetami
 - zanimivimi spominki in še marsičem drugim ...
- Pričakujemo vas vsak dan od 14.30 do 21.30 ure, razen ob nedeljah.

PRIZNANJA ZA "KOROŠKE GRČE"

Korošci smo že devetič uspešno sklenili celotno akcijo rekreativcev, katere pobudnik je športna zveza Ravne, po vzoru akcije RTV Slovenija Brazde vzdržljivosti. V decembru so na Ravnah svečano podelili priznanja in nagrade vsem, ki so se v letu 1992 preizkusili za lovoriko "Koroška grča".

V akcijo je bilo lani vključenih 25 rekreativcev, ki so pokazali primerno vzdržljivost v petih različnih aktivnostih - v smučarskem teku, hoji, plavanju, kolesarjenju in v teku. V akciji je sodelovalo 16 moških in 9 žensk, največ iz koroških občin, nekaj pa tudi iz Celja in Polzele. Nekateri med njimi so se doslej udeležili vseh akcij. Tako so devetkrat zapored lovoriko "Koroška grča" osvojili: **Pavla Naglič, Štefan in Tomaž Robač** ter **Mirko Krančan** iz Raven, **Polde Kobolt** in **dr. Brane Breznikar** iz Kotelj, **Katarina Pisnik** in **Branko Štehanik** iz Prevalj ter **Franc Vrlič** in **Hedvika** ter **Vili Blatnik** iz Mežice.

Posebni priznanj so bili deležni **Drago Gornjec** in **Jože Senica** iz Slovenj Gradca ter **Alojz Gologranc** z Raven za šestkratni nastop na akciji. Po podelitvi priznanj je navzoče pozdravil predsednik športne zveze Ravne Jože Šater, o pomenu športne aktivnosti za telesno in duševno zdravje pa je navzočim spregovoril dr. Franc Heber iz Dravograda.

Ivo Mlakar

BOŽIČNI SPEKTAKEL V MALEM NOGOMETU V SLOVENJ GRADCU ZMAGOSLAVJE NOVINARJEV, POSLOVNEŽEV IN KREMENČKOVIH

25. in 26. decembra v lanskem letu se je zgodil malo nogometni spektakel v slovenjgraški športni dvorani. Božični večer je nudil dve ekshibicijski tekmi in sicer KOROŠKI NOVINARJI - KOROŠKI POLICAJI ter SLOVENIJA (ženska reprezentanca) - POSLOVNEŽI (Slovenj Gradec). Naslednji dan je potekal drugi božični turnir kjer so bili najboljši nogometaši KMN Kremenčkovi iz Pameč pri Slovenj Gradcu. Tako kot lani je tudi letos osrednji športno-praznični dogodek organizirala ekipa malega nogometa MATJA COLATIO iz Slovenj Gradca.

(Rok TAMŠE)

Poslovneži so nastopili v močni postavi, saj niso hoteli doživeti presenečenja z najboljšimi nogometašicami Slovenije. Z enim golom se je izkazal tudi šef Prepiha, Niko R. Kolar (čepi drugi z leve)

Posvet koroških novinarjev v odmoru, ko so proti policajem vodili z 1.0. Na koncu so zmagali s 4:1 in tako prvič premagali moštvo policajev. Prva a izdatna zмага.

Pred glavnim eksibicijskim srečanjem med dekleti in poslovneži je Rok Tamše "zaslišal" oba selektorja: Hermana Arliča (levo; selektor Slovenije) in Mira Ankona (vodja poslovnežev).

Kremenčkovi so bili najboljši na drugem božičnem turnirju. Vsvojih vrstah so imeli tudi najboljšega strelca Zlatka Kotnika. V finalu so premagali s 3:1 ekipo Mesarijo Fekonja iz Voličine.

Ženska reprezentanca Slovenije se je izkazala z izredno domiselno igro. Delketa so dokazala, da še zdaleč niso nogometni laiki. Sicer so proti močnemu moštvu poslovnežev izgubila s 5:3, vendar so z igro in tremi goli navdušila občinstvo.

foto: Samo MIGLIČ

Plavalni miting Ravne 93

USPELA REVIJA MLADIH PLAVALNIH UPOV

Celo desetletje zapored, vse od leta 1975, je bil vsakoletni mednarodni plavalni miting na Ravnah ena najbolj množičnih, pa tudi najbolj kakovstnih tovrstnih prireditev pri nas. Žal so kasneje finančne pa tudi kadrovske težave pri športnem društvu Fužinar onemogočile redno izvedbo omenjene prireditve. Tako je bil miting nekajkrat v zadnjem obdobju le vsaki dve leti, zadnja štiri leta pa je nasploh izostal.

Prizadevni športni delavci pri PK Fužinar so letos znova obudili to tradicionalno tekmovanje in miting "Ravne 93" izvedli 9. in 10. januarja. Zbralo se je okoli 190 mladih plavalcev in plavalk iz Avstrije, Madžarske in Slovenije. Nasploh je bila prireditev v prokitem bazenu Doma telesne kulture nekakšna množična revija mladih plavalnih upov, saj je tekmovanje potekalo pretežno v pionirskih kategorijah.

Zmagovalcev je bilo na mitingu veliko, saj so se plavalci in plavalke pomerili v kar petih starostnih kategorijah. Najboljšim so podelili pokale ter seveda zlate, srebrne in bronaste medalje. Največ so jih osvojili prav plavalci domačega kluba. Štiri zmage si je pripravil **Miha Hribernik**, ki je dosegel tudi najboljši rezultat dvodnevnega tekmovanja. Tri zlate medalje in eno srebrno so osvojili **Matjaž Čepelnik**, **Marko Šuler** in **Špela Fras**, trikrat pa je 1. mesto osvojil **Peter Naglič**. Sicer pa so za najboljši dosežen čas v svojih starostnih kategorijah prejeli pokale naslednji plavalci Fužinarja: **Matjaž Čepelnik**, **Primož Abraham**, **Borut Dežman**, **Miha Hribernik** in **Špela Fras**.

Najboljši športniki v občini Ravne v letu 1992

KUNC, PUŠNIKOVA IN ODBOJKARJI FUŽINARJA

Tudi v občini Ravne so ob koncu minulega leta izbrali najboljše športnike. Tradicionalni izbor so tudi tokrat opravili člani strokovnega sveta pri športni zvezi Ravne, ki ga vodi profesor **Janko Kotnik**. In kdo so bili v letu 1992 najboljši?

MITJA KUNC, alpski smučar iz Črne, ki je tačas najboljši veleslalomist v slovenski reprezentanci, je laskavo lovoriko najboljšega športnika občine osvojil že četrtič zapored. V pretekli sezoni sicer ni dosegal tako bleščečih rezultatov kot v sezoni 1990/91, zato

LAZNIKU SILVESTERSKI TEK NA RAVNAH

Zadnji dan minulega leta so tudi na Ravnah prvič pripravili silvesterski tek okoli naselja Javornik. Kljub izjemno hladnemu vremenu se je na štartu zbralo 33 tekačev in tekačic rekreativcev, ki so se podali na progo dolgo 1150 m natanko ob 23. uri in 45 minut. V absolutni kategoriji je zmagal domačin **Drago Laznik** pokazalo, da so Mislinjčani zares mojstri v disciplini meta na daljavo. Nastopilo je 23 tekmovalcev iz Mislinje, Jesenic, Blega in Rateč in prav koroški kegljači na ledu so bili najboljši. iz Kotelj, tretji je bil **Branko Slivnik** iz Črne, četrti **Bojan Koprivnik** pa je bil tudi najboljši med posamezniki. Poleg njega so se odlikovali še **Rudi Lubej**, ki je bil 4., **Fric Breznik** in peti **Vehbi Tahiri**, Tisnikar 5. in **Uroš Krenker**, ki je bil 7. Tekmovanje je štel tudi kot izbima tekma za sestavo reprezentance oba iz Raven. Upati je, da bo na prihodnjem silvesterskem teku člani najboljše slovensko selekcijo zastopajo Mislinjčani Koprivnik, Lubej in Tisnikar, pri mladincih do 18. let še več udeležencev. **I.M.** pa Uroš Krenker in Miha Koprivnik.

pa je prispeval svoj delež k uspešnemu nastopu naših športnikov na Olimpijskih igrah v Albertvillu. Osvojil je 23. mesto v veleslalomu in 27. mesto v super veleslalomu ter tako povsem opravičil svojo pot v Francijo. Poleg tega je Mitja dosegal solidne rezultate na tekmah za svetovni pokal, nazadnje 8. mesto v veleslalomu v Kranjski Gori. Kunc je tudi lanski državni prvak v veleslalomu in drugi v super veleslalomu.

KATJUŠA PUŠNIK sedaj že bivša

reprezentantka, tudi doma iz Črne, ki se je po končani lanski sezoni odločila zaključiti svojo športno kariero, je bila za športnico leta izbrana že sedmič zapored. Tudi ona je nastopila na Ol v Franciji, kjer je osvojila v slalomu 16. mesto. Odlikovala se je tudi na tekmi

za svetovni pokal v Hinterstoderju, kjer je bila 13. v slalomu, na državnem prvenstvu Slovenije pa si je prismočala srebrno in bronasto odličje. Vsi naštetih rezultati so bili dovolj, da je Pušnikova osvojila naslov najboljše športnice v občini Ravne, čeprav je za najvišje priznanje bilo kar nekaj kandidat, med njimi smučarka tekačica **Nataša Lačen**, pa alpinistka **Zala Žaže** in...

ODBOJKARJI FUŽINARJA so bili izbrani za najboljšo ekipo v občini, potem ko so v pretekli sezoni sovojili 6. mesto v tedanji slovenski super ligi.

KOROŠCI IMAMO OBETAVNE MLADE SMUČARJE

Da imamo na Koroškem kar nekaj mladih smučarskih upov, ki bodo kmalu posegli po lovorikah tudi v celotnem slovenskem prostoru, je pokazalo tudi zadnje tekmovanje za prvenstvo vzhodne regije Slovenije. Prve dni novega leta sta namreč SK Vuzenica in SK Fužinar izpeljala dva veleslalomna za mlajše in starejše dečke in deklice za regijsko prvenstvo. Prva tekma je bila na progi Kašivnik na Kopah. Med 127 tekmovalci in tekmovalkami so se od naših koroških smučarjev izkazali predvsem Ravenčan **Simon Solero**,

ki je zmagal v kategoriji starejših dečkov, četrti je bil Vuzeničan **Boštjan Vezovnik**, med mlajšimi dečki pa je progo najhitreje izpeljal **Jernej Osrajnik** iz Vuzenice, tretji je bil **Gorza** iz Črne, sedmi pa Ravenčan **Šalej**. Med dekletih je bila **Vesna Vravnik** iz Fužinarja deveta v starejši skupini, med mlajšimi pa **Zala Kutnik** iz Slovenj Gradca 12. in **Tamara Stropnik** iz Fužinarja 14.

Druga veleslalomna tekma je bila na smučišču Rahtel. Takrat je bil od naših daleč najboljši **Gorza** iz Črne, ki je zmagal med mlajšimi dečki. **Osrajnik**

je bil tokrat v tej kategoriji peti, med starejšimi dečki pa 4. **Solero** in 5. **Stropnik**, oba tekmovalca ravenskega Fužinarja. Med dekletih se je Ravenčanka **Petra Mikeln** uvrstila na 12. mesto med mlajšimi, **Vesna Vravnik** pa na 10. mesto med starejšimi deklicami. Povedati velja, da je na drugi tekmi nastopilo kar 129 mladih smučarjev, in smučark iz enajstih slovenskih in treh hrvaških klubov. Torej, konkurenca je bila izjemno močna.

Ivo MLAKAR

MISLINJSKI KEGLJAČI NA LEDU NAJBOLJŠI V DRŽAVI

Že vrsto let je kegljanje na ledu v domeni Mislinjčanov, ki na tekmovanjih po Sloveniji in tudi v tujini, je bilo tik pred istekom lanskega leta v Ratečah, je

Nastopilo je 23 tekmovalcev iz Mislinje, Jesenic, Blega in Rateč in prav koroški kegljači na ledu so bili najboljši. V postavi **Stane Koprivnik**, **Rudi Lubej** in **Fric Tisnikar** so Mislinjčani postali ekipni državni prvaki, **Stane Slivnik** iz Črne, četrti **Bojan Koprivnik** pa je bil tudi najboljši med posamezniki. Poleg njega so se odlikovali še **Rudi Lubej**, ki je bil 4., **Fric Breznik** in peti **Vehbi Tahiri**, Tisnikar 5. in **Uroš Krenker**, ki je bil 7. Tekmovanje je štel tudi kot izbima tekma za sestavo reprezentance oba iz Raven. Upati je, da bo na Slovenije, ki bo v soboto in nedeljo 16. in 17. januarja nastopila na Evropskem prvenstvu v Gradcu. Tako pri članih najboljše slovensko selekcijo zastopajo Mislinjčani Koprivnik, Lubej in Tisnikar, pri mladincih do 18. let še več udeležencev. **I.M.** pa Uroš Krenker in Miha Koprivnik.

Ivo MLAKAR

Račun Centru za socialno delo

Priznati moram, da me je bilo strah, da bom tole svoje pisanje po treh tednih moral pričeti s prometom. Žal se nisem zmotil. Temeljna značilnost minulega obdobja je namreč močan porast prometnih nesreč, na žalost tudi takih s smrtnim izidom. Pripetilo se je več kot petnajst nasreč, najpogostejši vzrok pa je bila neprilagojena vožnja sedanjim zimskim razmeram. Do nesreč je največkrat prišlo zaradi vožnje po napačni strani cestišča, ali povedano drugače: večino povzročiteljev je zaradi prehitre in nepazljive vožnje zaneslo na nasprotni vozni pas. Pri tem sta cesta in nepazljivost terjala tudi tri življenja.

Bi pa ob tem bržkone veljalo opozoriti še na nekaj. Brez podrobnejšega zahajanja na neraziskana ali, vsaj pri nas, še vedno

premalo raziskana tako imenovana mejna področja, bo najbrž kar držalo, da so za nekatere stvari lahko krivi tudi

bioenergetski pojavi ali podzemni vodni tokovi. Do takšnih ugotovitev so že pred mnogimi leti v tujini prišli bionergetski in drugi strokovnjaki in marsikje so takšna nevarna mesta vidno označena kot prometna črna točka. Pri nas na to - kot kaže - še vedno, vsaj na ustreznih mestih, ne mislimo.

Ena izmed takšnih prometnih črnih točk je zanesljivo "ovinek

smrti" pri Dobji vasi na Ravnah, ki je tudi v tem obdobju spet terjal smrtno žrtev. Druga je na primer na Tolstem vrhu na cesti Ravne - Dravograd v soteski Meže. Nekaj jih je še v Dravski dolini, zlasti blizu Šturmove grabe in še bi jih lahko našli.

Svojevrstno čmo točko pa predstavlja nova slovenjgraška obvoznica, ki je nekako presekal običajno pot slovenjgrajčanov na Legen. Zadnja huda nesreča voznice opozarja voznike in druge prometne udeležence na previdnost, odgovome pa poziva, da čimprej uredijo semaforje.

Zdaj pa k običajnemu - glosiranemu - pregledu.

Kriminaliteta

Neznani storilec je v decembru lani in januarju letos nekajkrat vlomil v prostore vrta Solzice na Ravnah na Koroškem. Glede na to, kaj je odnesel, se bo pred sodnikom, ko ga bodo prijeli, pravzaprav lahko kar dobro zagovarjal. V njegov "bogati" plen namreč med drugim gredo škattica cigaret 91, plinski vžigalnik in 4 steklenice vina. Vlomilčev zagovor, ki pa mu kljub vsemu bržkone ne bo bogve kaj koristil, bo lahko, da je "te uboge otročičke" pač želel odvaditi kajenja in pitja alkohola, pa še požar da je želel preprečiti. Vrtcu pa gre pohvala, da NN med svojim obiskom ni našel nobenega "Slomškovega vzgojnega prijema" - šibe.

Gospa ali gospodična (zgodovinski viri o tem natančno ne poročajo) T.K. je v Nami na Ravnah poskušala ukrasti elastične hlačke

HUDA NESREČA NA OBVOZNICI

Na slovenjgraški obvoznici, ki je bila odprta pred dobrim mesecem dni, je bilo že več nesreč, še posebej v dveh križiščih, kjer za zdaj še ni semaforjev. Na nevarnost opozarjajo tudi policisti, ki svetujejo nadvse previdno vožnjo, saj je zaradi zaščitnih ograj v križiščih vidljivost posebej zmanjšana. Na znake "ustavi" so namestili tudi svetlobne znake. Ta križišča naj bi bila letos semaforizirana. Vsekakor pa ne bo odveč, če vse udeležence v prometu tudi mi opozarjamo na skrajno previdno vožnjo.

Do izredno hude prometne nesreče na slovenjgraški mestni obvoznici je prišlo prešnji teden. Pri tem je bila ena oseba hudo telesno poškodovana. Voznica Marija Al Hyasat iz Slovenje Gradca je vozila po Pohorski cesti proti Legnu in v križišču z obvoznico izsilila prednost vozniku tovornjaka Tomislavu Marčiču (22 let) iz Slovenj Gradca.

Škoda na vozilih znaša 600 tisoč tolarjev.

F.J

proizvajalca Elegant in pulover Okus Radlje. Doblili so jo zaradi njene napake: prišla je preprosto oblečena, odšla pa elegantno in okusno napravljena.

"Socialno srečanje tretje vrste" je doživela blagajničarka v marketu na Ravnah na Koroškem. Kupec D.S. je namreč prišel v trgovino, naložil v vrečko škatlico cigaret BOSS, suho salamo, čebulo, vložene kumarice, jedilno olje, kruh in jajca. Blagajničarki je dejal, da naj račun pošlje Centru za socialno delo in odkorakal iz trgovine. Policaji so ga kljub vsemu obiskali in mu "proti potrdilu" (povzeto iz policijskega zapisnika) blago zasegli. (Brez komentarja: zgodba je resnična, vendar se ne znam odločiti, če je vesela ali žalostna - op. pisca).

Neznani storilec je ponovno udaril v gostišču Teber v Čmi na Koroškem. Iz suknje B.P., ki je visela na stolu, je odnesel denarnico z okoli 20.000 tolarji. B.P. je bil bojda najbolj razkurjen zaradi tega, ker mu je tat sunil premoženje, še preden je lahko plačal zapitek. "Potem mi ne bi več odnesel veliko," je bojda še pripomnil B.P.

Sklepati bi se dalo, da je električno dvigalo, vredno 120.000 tolarjev, ki je iz ravenske železarne izginilo v času od 24.12. do 1.1., odnesel kakšen delavec, ki se zdaj z njim "vozi navzgor v lepšo prihodnost".

Nekaj čudnega pa se dogaja s hišo M.K. v Dovžah. Okoli božiča lani je nekdo na okensko polico nastavil eksplozivno telo in z eksplozijo močno prestrašil stanovalce. Okoli novega leta se je šipa na istem oknu ponovno razletela, pod oknom pa je nekdo streljal po vsej verjetnosti z lovsko puško. Domačini zdaj čakajo, kdaj se bo s kakšnega helikopterja na hišo spustil še Rambo in se pridružil Indiana Jonesu in drugim "napadalcem" na to skrivnostno hišo.

Med dogodki je v policijskem zapisniku okoli novega leta zapisano tudi, da se je na Kopah na Pohorju poškodoval Italijan, ki je tam spuščal rakete. Pri NATU so, ob komentiranju tega dogodka, bojda zatrdili, da gre za ravnanje posameznika in da Italija za zdaj še nima nikakršnih "ozemeljskih pretenzij" do Pohorja.

Pred sodnika bo verjetno kmalu moral D.Š., ki je utemeljeno osumljen kaznivega dejanja prikrivanja. Od D.Z. je namreč dobil za okoli 10.000 tolarjev alkoholnih pijač, za katere je vedel, da izvirajo iz kaznivega dejanja. Glede dokaznega gradiva za ta primer je nekaj težav. D.Š. ga je namreč skupaj s prijatelji takoj uničil ali poslal po grlu. Če bodo zaradi "uničenja dokaznega gradiva" pred sodnika morali tudi prijatelji, še ni znano.

V noči na 24. decembra je N.N. skozi okno vlomil v frizerski salon na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu. Iz blagajne je odnesel okoli 3200 tolarjev. Koroški skinheadi (gologlavci - op. pisca) so že zanikali kakršnokoli povezavo s tem in podobnimi vlomi v frizerske salone.

Kratko poročilo: A.P. in F.A. sta ukradla 120 kuhinjskih nožev. Kratka obrazložitev: pripravljala sta cirkuško točko z metanjem nožev. Točka je začasno preložena, sodnik pa že brusi nože.

NN je na prireditvi Baby Rock Show v Slovenj Gradcu okoli tretje jutranje ure "zaplinil" športno dvorano. Okoli 100 ljudi se je začasno moralo umakniti na prosto. Storilec je bojda - kot pravijo nekateri očividci ali "uhoslišči" svoje dejanje komentiral, češ, da morajo "bejbike" ob taki uri že spati in ne razgrajati po dvorani. Uradni zaznamek: prireditev je bila dovoljena do 4. ure zjutraj.

T.I.

ODMEV

Prepih si me je že v prvem letu izhajanja krepko privoščil. Na račun moje bivše funkcije, seveda. Smisel mojih skupščinskih razprav je namreč obmil tako, darni je naredil krivico. Pri tem pa se pisec niti ni podpisal, kar je proti novinarski etiki! Zato o tem časopisu upravičeno nisem mogel imeti najboljšega mnenja.

Zadnja številka pa me je prijetno presenetila. Ko piše o delu bivših koroških poslancev, je avtor dal le-tem pozitivno oceno in objektivno prikazal uspehe in neuspehe. Ne spuščam se v oceno našega dela in prizadevanja, svoje mnenje bom povedal z enim samim stavkom: V mozaik vseh zgodovinskih političnih dogajanj za odcepitev, osamosvojitve in gospodarski razvoj mlade države Slovenije smo vložili en kamenček tudi koroški poslanci!

Dalje majhen popravek. Pokojni dr. Metod Mikuz ni bil poslanec v Druženopolitičnem zboru, temveč v Zboru združenega dela. Kljub svojemu položaju - bil je predstojnik ginekološkega oddelka slovenjgraške bolnice - je bil v odnosu z nami sika preprost in dostopen! Prav tako priznanje dajem tudi direktorju te bolnice primariju dr. Plešivčniku! Žal je dr. Mikuz z nami sodeloval samo prvo leto, nakar ga je neozdravljiva bolezen iztrgala iz naše srede. Njegova smrt je v našem zboru gotovo najbolj prizadela mene, kajti v vseh treh sejinah dvoranah sva zanesljivo sedela skupaj.

Posebno pozorno sem prebral intervju s prvo damo Slovenije g. Štefko Kučan. Z njo sem se v skupščinski hiši prav dobro razumel. Prvi stik je navezala ona. Pri mizi v restavraciji je postala pozorna na mojo koroško narečje in priimek. Hotela je vedeti, kje sem doma, če sem bil v žlahti s pokojnim Dušanom Dretnikom, ki je bil dipl. inž. gozdarstva in zelo zagnan turistični delavec. Od takrat sva si ob srečanjih vedno vedela kaj povedati, tudi kaj za hec. Sprva sem bil seveda zelo zdržan, ko pa sem ugotovil, da je kljub visokemu položaju izjemno skromna, zgovorna in navezana na koroško krajino in ljudi, sem se opogumil in bil brez zadrege njen sogovornik.

Pred nedavnim sem doživel zanimiv dogodek. Že nekaj let imam težave s previsokim krvnim pritiskom. Za dvodnevno sejo v začetku novembra sem pozabil vzeti s seboj tablete. Ker se ta dan nisem počutil najbolje, sem se odločil za kontrolo pri dežurnem zdravniku, ki je na voljo v skupščinski hiši. Ker sem potreboval to uslugo prvič, nisem točno vedel, v kateri sobi te ogromne stavbe bi naj to bilo. Vrh stopnišča v drugem nadstropju, je bila Štefka v razgovoru s Spomenko. Vprašal sem, kje najdem dežurnega zdravnika. Gospa Kučanova me je energično prišla za roko in me kot otroka vodila po dolgem hodniku do vrat, jih odprla in me naročila mladi zdravnici. Rezultat krvni pritisk je znašal 260 (dvastošestdeset)!

Pozneje sem hudomušno tolmačil, da je bila to posledica tega, ker me je držala za roko tako imenitna gospa. Sklenil sem, da ji to tudi povem. Na naslednji seji sem se potrudil v njeno pisarno, ki je v četrtem nadstropju. Po pozdravu sem brez vsakega uvoda rekel: "Gospa, vi ste sexi." Šele nato sem ji razložil svojo ugotovitev. "O, to je zame kompliment!" je rekla razposajeno in mi dala vedeti, da razume špase. Obisk na mojem domu mi je obljubila že lani, kmalu nato je bila vojna in je to preprečila. Pravi, da njena obljuba še drži. Ob zadnjem srečanju sem ji rekel: "če ne prej, pa vunta nobart, ko bo kukujca peva".

Po volitvah sem ji po telefonu čestital k temu, da je še naprej prva dama Slovenije!

Tudi jaz se strinjam z ugotovitvijo, da Štefka nas Korošce odlično predstavlja!

Ajžnik

ALI BOM ŠE DOLGO ČAKALA NA OBLJUBO?

Že 28 let živim v hiši, ki je last Avtoservisa Slovenj Gradec. Ker je biša starejša, v njej ni bilo kopalnice. Pred dobrimi desetimi leti so kopalnico prizidali na obstoječi vodnjak in od takrat dalje se je začela v predprostoru nabirati vlaga, zaradi katere izredno trpim. Kadar je vreme vlažno, se mi v kopalnici in v stranišču nabira kondens, vsled česar imam na podu tudi do 2 cm vode. Od se prevelike vlage se je pričela pojavljati plesen in lesna goba. V predprostoru sem morala zaradi tega sežgati garderobno omaro. Praga v kuhinji oz. na kuhinjskih vratih ni več. Podboji za vrata so uničeni tako, da sem brez vrat v kuhinjo, vlaga pa se širi po stanovanju.

Na težavo, s katero se soočam, sem že nekajkrat opozorila Komunalno stanovanjsko podjetje Slovenj Gradec in jih prosila, da mi zadevo uredijo. Najmanj štirikrt so prišli in si stanovanje ogledali. Od tega je minilo že skoraj eno leto in pol in še vedno čakam na obljube. Plesen in lesna goba sta se že tako daleč razširila, da že ogroža moje že tako rahlo zdravje.

Ne vem več, na katera vrata naj še potrkam, da bi našla človeka, ki bi prisluhnil stiski navadnega občana. Pred dvema letoma mi je umrl mož in jaz z svojo minimalno pokojnino ne morem storiti ničesar. Preostalo mi je le še to, da izlijem svojo žalost in gorje na papir, ki prenese vse, od Komunalno stanovanjskega podjetja Slovenj Gradec pa vsaj v letošnjem letu pričakujem odgovor na že tako velikokrat dano obljubo. Prilagam pa tudi sliko posnetka kuhinjskih vrat.

Jolanka Flogie

Šmartno 208, pri Slovenj Gradcu

ZAHVALA

Zgodilo se je 4. avgusta 1992. Pogorela nam je stanovanjska hiša. V novozgrajeno hišo smo se vselili v roku treh mesecev. Za hitro selitev velja zahvala vsem, ki so nam pomagali. Bilo jih je tako številno, da vsakega posameznika ni mogoče imenovati. Pomagali so nam denarno, z gradbenim materialom, z prostovoljnimi delom, z nabavo tivil za osnovno tiviljenje.

Vse to so prispevali kmetje, posamezniki, trgovine, podjetja, privatniki, občina, zadruga, skratka hvala vsem, ki ste nam kakorkoli priskočili na pomoč, saj brez vaše pomoči ne bi dosegli takšnega cilja kot smo ga, da smo se še v izmisknem času vselili v novo hišo.

Kmet Utek s Strojne

Kdo so nagrajenci

Akcija "Najboljši vic Koroške leta '92", ki jo je skupno z NK Korotan in Koroškim radiom organiziral tudi Prepih, je rodila sadove. Na zaključni prireditvi NK Korotan so izbrali tudi nagrajence - najboljše vicmoherje leta. Nagrade prejmejo:

1. **Mitja TOMŠIČ**, Podpeca 77 a, Črna na Koroškem
2. **Janez JEROMEL**, Šmartno 99, Slovenj Gradec
3. **Katja PRAZNIK**, Malgajeva 20, Celje

Čestitamo! Nekaj iskric nagrajencev bomo objavili v naslednji številki.

O REJI DOMAČIH ŽIVALI

V uredništvo Prepiha smo prejeli pismo naše redne bralke z naslednjo vsebino:

"Oglašam se na vaš naslov in sestavek v vašem časopisu "O reji domačih živalih". Zanima me namreč, če ima tudi radeljska občina odlok o reji domačih živali in izgradnji tovrstnih objektov (štal) v urbanih naseljih, kot so Radlje, Vuhred, Podvelka, Muta, Vuzenica. Prosim vas, če v Radljah obstaja takšen odlok, da o njem kaj več napišete v eni vaših prihodnjih številki "Prepiha". Na tem področju je tudi tukaj velika anarhija. Zanima me tudi, če obstajajo poleg občinskega odloka tudi takšen republiški oz. državni predpisi.

Pobrskali smo po uradnih aktih in ugotovili, da je SO Radlje ob Dravi marca 1980 sprejela Odlok o reji, registraciji in označevanju psov ter o reji ostalih domačih živali. Odlok med drugim v drugem delu določa, da je v naseljih, ki so urejena z urbanističnimi ali zazidalnimi načrti prepovedano rediti kopitarje, parkljarje, kunce, perutnino in divje živali, oz. se te živali v naseljih lahko redijo le z dovoljenjem pristojnega veterinarskega organa in v soglasju v veterinarsko inšpekcijo. 26. člen odloka določa, da njegovo izvajanje nadzorujejo medobčinske inšpekcijske službe in policijske postaje.

Odlok za objavljen v Medobčinskem uradnem vestniku, št. 7/1980.

Republiški predpisi teh vprašanj ne urejajo ker sodijo v pristojnost občinskih služb.

Upamo, da smo naši bralki odgovorili na zastavljeno vprašanje, s podrobnejšo vsebino občinskega odloka pa se lahko seznanijo na Rdečem križu, kjer prav gotovo hranijo uradna glasila. Še to: tudi divja gojišča živali sodijo v okvir ekoloških vprašanj, o katerih je bilo govora v tej številki prepiha.

										SESTAVIL F. NOVAK	GRŠKA ČRKA	MOŠKO IME	IZDELO- VALEC POSODE IZGLINE	MUSLI- MANSKI BOG	RADON	REKA V EGIPTU	TELIČEK	BLAGAJ- NA
										TEČAJ- NIK								
										OSRED- NJA CERKEV V ŠKOFJI								
										OTOK V NOTRA- NJIH HEBRIDIH					GRAD- BENI MATERIAL			
AV. OZ KRAPINE	OCVIRK ANTON	ÓPIČ HENRIK				SREDNJE- VEŠKI ŠTUDENT	KAREL AŽMAN											
		ÓRNA GORA					PISATELJ VITAN											
						SVETLANA MAKA- ROVIČ			PRIPAD- NICA AZI- SKEGA LJUDSTVA	DEL DNEVA								
						TUREK, OSMAN												
		MOŠKO IME	GRŠKA ČRKA															
	POLMER		OSLOVSKI GLAS		IME PISA- TELJA KERSNIKA	TROJA	KLOR	MESTO OB NIGRU	NAŠ DENAR									
	SLAB PESNIK	PRITR- DILNICA	MESTO V MAKEDON.						MIHAEL OPEKA									
MESTO NA GOREN- SKEM										KAZALNI ZAJMEK								
										VEČANJE								
MESTO V AM. DRŽAVI IDAHO																		
										GOROVJE V SAHARI								
KRAVJI GLAS		18. ČRKA	LJUB. Ž. IME				100 M ²		TROPSKA PAPIGA									
		LESKOV NIKOLAJ	NIKEJ				MITO TREFALT		JEDRSKA ELEKTAR									
SLOV. OPERNA PEVKA CVETKA					VELIK POLJE- DELJSKI STROJ					NOR- DIJSKI NAZIV ZA SMUČI								
LJUBE- ZENSKI SESTA- NEK					GORA NA OTOKU HONSU					KRAJ PRI POREČU								

S G P K O G R A D D R A V O G R A D

GRADBENO PODJETJE d.o.o.

S L O V E N J G R A D E C

IZVAJAMO VSE VRSTE VISOKIH IN NIZKIH GRADENJ,
ADAPTACIJE, STROJNE INSTALACIJE, KLJUČAVNIČARSTVO,
KLÉPARSTVO IN KLIMA NAPRAVE.

DEŽURSTVO ZOBOZDRAVNIKOV v nedeljah in praznikih za leto 1993

Vv.dent. KOTNIK M.	Ravne	1.I.	2.I. 4.IV.	3.I.				
dr. MATIČ	Mežica	10.I.	11.IV.	25.VI.	12.IX.	5.XII.		
dr. PERIČ L.	Ravne	17.I.	18.IV.	27.VI.	19.IX.	12.XII.		
dr. PRATNEKAR M.	Mežica	24.I.	25.IV.	4.VII.	26.IX.	19.XII.		
dr. GNAMUŠ S.	Ravne	31.I.	27.IV.	11.VII.	3.X.	25.XII.		
						26.XII.		
dr. STRAHINIČ N.	Mežica	7.II.	1.V.	18.VII.	10.X.			
		8.II.	2.V.					
dr. BACKOVIČ M.	Ravne	14.II.	9.V.	25.VII.	17.X.			
dr. BACKOVIČ N.	Ravne	21.II.	16.V.	1.VIII.	24.X.			
dr. GORJANC D.	Ravne	28.II.	23.V.	8.VIII.	31.X.			
dr. HRIBERNIK M.	Brančumik	7.III.	30.V.	15.VIII.	7.XI.			
dr. ILIČ-BUTOLEN D.	Ravne	14.III.	6.VI.	22.VIII.	14.XI.			
dr. JOKSIMOVIČ M.	Ravne	21.III.	13.VI.	29.VIII.	21.XII.			
dr. KOBOLT-ZALIG T.	Ravne	28.III.	20.VI.	5.IX.	28.XI.			

Dežurstvo traja od 8. do 10. ure !

dr. stom. Majda Pratkanar
spec. za zobno in čelj. ortopedijo

Rešitev novoletne
nagradne križanke :
**VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO LETO
VAM ŽELIJO
PREPIHOVCI.**

Žreb je nagrade razdelil naslednjim
bralcem :

1. nagrada (mala grafika Janeza Boljke):
Aleš TOMŠE, Spodnje Javorje 7/c
,62393 Črna
 2. nagrada (mala grafika Klavdije Tutte):
Andreja KEBER, Ob suhi 11a, 62390
Ravne
 3. nagrada (mala grafika Franca
Bertholda):
Gregor ŠMON, Legenska 10. 62380
Slovenj Gradec
- Nagrajenci lahko dvignejo nagrade v
Galeriji Niko R. Kolar, Slovenj Gradec,
Šolska ulica 5.

ČESTITAMO !

PROIZVODNO IN TRGOVSKO PODJETJE PREVALJE
TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM
NA FARI, PREVALJE TEL.: (0602) 33-001, 33-002
ŽIRO RAČUN SDK RAVNE: 51830-601-20171
d.o.o. ZASEBNO DRUŽINSKO PODJETJE BERLOŽNIK

POZDRAVLJENI!

GRADITE ALI ADAPTIRATE VAŠO HIŠO ALI STANOVANJE?
PRIDITE V NAŠO TRGOVINO Z GRADBENIM MATERIALOM NA
FARI PRI CERKVI NA PREVALJAH IN SE PREPRICAJTE O
VELIKI PONUDBI IN NIZKIH CENAH.
OKNA "IZOLIR" IN POLKNA; FURNIRANA VRATA "SUMO" V
RAZLIČNIH IZVEDBAH IN FURNIRJIH; VHODNA VRATA

SPECIALNA PONUDBA!

PARKET - KLASIČNI IN LAMELNI HRAS, BUKEV, JESEN;
SCHIEDEL DIMNIKI; KLINKER PLOŠČICE;
IZOLACIJE - STEKLENA VOLNA; ALU PLOČEVINA;
VODOVODNI IN TOPLOVODNI INSTALACIJSKI MATERIAL;
MARMORNE OKENSKE POLICE;
NA KRATKO:

PRI NAS DOBITE VSE ZA VAŠO HIŠO

ZA GOTOVINSKO PLAČILO 10 % POPUŠTA; JEMLJEMO BONE
ŽR; MOŽNOST OBROČNEGA ODPLAČEVANJA (3 CEKI)

POKLIČITE NAS:

(0602) 33-001 ALI 33-002

**VAŠA TRGOVINA JE TRGOVINA Z
GRADBENIM MATERIALOM
"MEŽA" D.O.O. PREVALJE**

trgovsko podjetje PECA COMMERCE, d.o.o.

*industrijska
prodajalna*

V NAŠI PRODAJALNI LAHKO PO UGODNIH CENAH KUPITE:

- AKUMULATORJE VSEH VRST
- ELEKTRO IN VODOVODNI MATERIAL
- BARVE IN LAKE
- ORODJA
- ČISTILA
- ŠPORTNE ARTIKLE

NA VAŠO ŽELJO NAROČIMO MATERIAL VSEH VRST

OBIŠČITE NAS!

RUDNIK MEŽICA, 62392 Mežica, Polena 5, Tel. 0602/35-110,
Telex 33124 rudme, Fax 0602/35149, 35203

ZAVAROVALNICA
MARIBOR

POSLOVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
(Avtobusna postaja)
Tel.: 0602/41-595, 41-813

PREDSTAVNIŠTVO:

- RADLJE OB DRAVI, Tel.: 0602/71-941
- RAVNE NA KOR., PREZIHOVA UL. 24,
Tel.: 0602/21-346
- DRAVOGRAD, TRG 4. JULIJA, Tel.: 0602/83-071

**V 365 DNEH JE LAHKO SAMO EN
DAN NESREČEN.
NE PUSTITE SE PRESENETITI!**

**ŽIVLJENJE GRE
NAPREJ IN MI Z VAMI**

Studio '90 obvešča vse ljubitelje gledališča na Koroškem
in po Sloveniji, da z januarjem 1993 začenja z razpisom
abonmajev. Gledališki abonma obsega sedem predstav
in je plačljiv v treh mesečnih obrokih, lutkovni pa obsega
pet predstav. Pričakujemo vas v kulturnem domu v Kotljah,
kjer se bomo v naših prostorih pomenili o vsem, kar vas
bo še dodatno zanimalo.

Uradne ure imamo ob:
SREDAH od 12.00 do 14.00
PETKIH od 16.00 do 18.00

Vljudno vas prosimo, da s seboj prinesete svojo fotografi-
jo (kot za osebno izkaznico), da vam bomo izdelali
člansko izkaznico. PRIČAKUJEMO VAS V KOTLJAH!

PREPIH Od javnosti odvisen časopis.
Izdaja CZP VORANC d.o.o. Ravne na Koroškem.
Direktor Niko R. Kolar
Glavni in odgovorni urednik Vojko Močnik.
Računalniško oblikovanje MK Studio Ravne.
Naslov uredništva: Ravne na Koroškem, Cečovje 5 te.: (0602)
22-999

Tiska: Koroška tiskarna Slovenj Gradec
Na osnovi mnenja Republiškega sekretariata za informiranje št.
23/105-92 šteje časopis med proizvode iz 13. točke tarifne
številke 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov
po stopnji 5%. Nenarocenih tekstov in fotografij ne vračamo.

Trgovsko podjetje ZILA SLOVENJ GRADEC vas vabi, da obiščete med 11.1. 93 in 25.1.93 vse njene tekstilne prodajalne. To so:

- VESNA
- ELEGANCE
- CIBAN
- KONFEKCIJA ČEVLJI v Slovenj Gradcu
- BLAGOVNICA Mislinja

ZILA
TRGOVSKO PODJETJE
SLOVENJ GRADEC

kjer vam bodo ponudili zimsko konfekcijo z 20 - 40% popustom.

V poslovalnici KONFEKCIJA ČEVLJI v Slovenj Gradcu in v vrhni etazi BLAGOVNICE Mislinja si lahko izberete tudi čevlje po znižanih cenah.

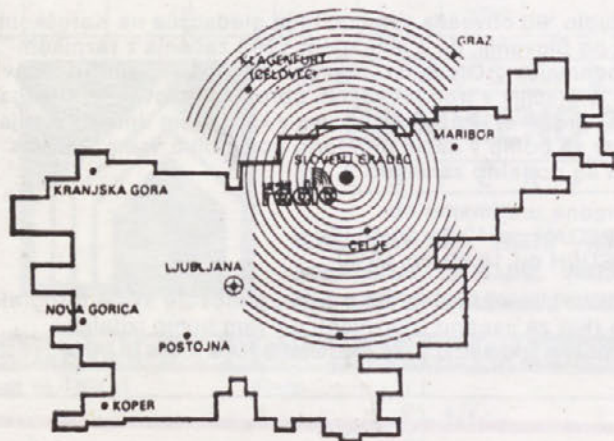
Posebej pa vas vabimo v prenovljen MARKET na glavnem trgu v Slovenj Gradcu, kjer lahko po konkurenčnih cenah, v bogato založenih živilskih oddelkih, dopolnite svoje domače zaloge.

Obiščite jih, gotovo boste zadovoljni!.

ZILA DANES-ZA VAŠ BOLJŠI JUTRI!

NOMA
OPREMA

VAM V MESCU JANUARJU NUDI
NAJNIŽJE MOŽNE CENE SEDEŽNIH
GARNITUR, VZMETNIC IN LEŽIŠČ.

koroški
radio
slovenj gradec

UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

nama

V mesecu januarju vas "NAMA" Ravne vabi po nakupih. Izkoristite ugodne plačilne pogoje pri nakupu:

POHIŠTVA

AKUSTIKE

BELE TEHNIKE IN

ŠPORTNIH ARTIKLOV.

Še posebej vas opozarjamo na **20 - 40 %**
sezonsko znižanje zimske konfekcije in obutve.

KDOR IŠČE, TA NAJDE ... V NAMI Ravne!